

ČERVENEC 1998:

4.7.1998 - Zouřivý příměsí drahých
v Bílého Kostece -
okruhy: Kurodova + Křídla m. na
místech: v celkové hodnotě
Kurodova třetí -
v našem okruhu první
účast: p. Rimová, Pěšák, Hlávka L.,
Kováč m., Křídla m., Duhová,
Čálek R., Johan

26.7.98 - Přírodní muzeum v zemědělské
domě č. 604 - Křídla ul.
015 - 830 hod. -
účast: p. Rimová, Hlávka

černice: křídla jehle, výhled,
výhled, gádání,
odhadované: 76 hod.

účast:
p. Pěšák, Rimová, Johan,
Čálek R., Čálek J., Křídla m.,
Hlávka K., Kováč m.

MUSEUM:

srpen 98:

muze v jistém muzeu
1 tabe, postkardem / ublied

vyhledani: 318 hradem

muze: n.

Simons, Schuier, Zhan,
Hollich n. Hollich L., Calk R.,
Calk L., Novak m., Spica

SRPEN 1998:

6.8.98 - Pořádání akce u katedry / křesťanská /
CAS-32

účast: M. Piontka, J. Hruša, Čálek L.,
Michal

9.8.1998 - Libuňské maso a přání u B. Horkého

účast: M. J. Hruša, Piontka,

ARO - 14³⁰ - 16⁰⁰ hod.

15. a 16. 8. 98 -

POUT - nově připravené vypracování
asi 430 hodin

účast: M. Piontka, J. Hruša, Dymel H.,
Bedeřík, Dymel L., Novák M.,
Stavík L., Dubokhronová K.,
Havranová, Čálek L., Šachová,
Halbich L., Halbich V., Čálek J.

srpen 98:

nově připravené vypracování a vypracování

vypracování: 26 hodin

účast: M. J. Hruša, Špička, Novák M.,
Bedeřík, Piontka, Halbich L.,
Čálek J., Čálek L.
Halbich V.

MUZEUM:

Číslo 98:

úvodní slovo techniky - práce v 1. pochodu
/ prohlášení požárního sboru, dohlednost, práce
materiálu atd. / - vypracováno: 159 hodin

účast: p. Růžička, Johan, Bednář, Holický K.,
Holický L., Novák M., Čálek Z., Fiala,
Čálek P.

Navštivte muzeum v Chrastavě

Úvodem trochu informací pro ty, kteří by chtěli muzeum navštívit: Chrastava je městečko, ležící přibližně 10 km od Liberce. Nejstaršími budovami ve městě jsou radnice z roku 1646, kašna na náměstí z roku 1707 a také budova Muzea hasičské techniky.

Myšlenka na založení muzea vznikla před deseti lety v době oslav 120 let založení hasičského sboru. Hasiči již v té době dokázali dát dohromady starou historickou techniku, mnohdy zcela poničenou a povalující se do té doby v různých stodolách, kolnách a skladech v celé ČR.

Hasiči vstoupili do jednání s MěÚ o získání potřebných prostor, kde by tyto historicky cenné exponáty mohly být vystaveny. Městský úřad vyšel hasičům vstříc a přidělil SDH rozsáhlou budovu bývalého chléva. V roce 1991 to byly spíše ruiny, byla zničená střecha, neexistovaly omítky, nebyly podlahy, ale o to více nepořádku a nánosů vně i uvnitř budovy. Přesto se parta hasičů, Miroslav Pivoňka, Václav Johan, Luboš Halbich, Zdeněk Čálek a později i Petr Čálek, Václav Halbich, Josef Hauser, Vladimír Dlouhý, Milan Novák a Stanislav Rudiš, do tohoto nad lidského úkolu pustila. První práce začaly 27. května 1991, slavnostní otevření muzea proběhlo 21. června 1997. Mezitím proběhlo šest let dřiny a bezmála deset tisíc brigádnických hodin. Musely se také shánět peníze, naštěstí se

našlo 50 sponzorů, ti dnes mají v muzeu desku cti. Ohromná byla také pomoc MěÚ v Chrastavě v čele s panem Mgr. Petrem Medřickým a ing. Jaroslavem Vávrou, bez jejichž pomoci by hasiči dílo patrně nezvládli.

V muzeu je instalováno na 40 stříkaček a technických exponátů, nejstarší je dřevěná stříkačka z roku 1771, najdeme zde také požární dělo – předchůdce požární stříkačky, první hasicí přístroje, první džberovky, hadice a starou dýchací techniku. Každý vystavený kus má svoji vizitku, a tak se návštěvníci mohou snadno dozvědět, kterému SDH v ČR exponát patřil i jeho rok výroby. Součástí muzea je také pěkně vybavená restaurace.

V současné době se znovu buduje. Tentokrát v půdním prostoru budovy, kam budou postupně umístěny drobnější exponáty. Zdejší hasiči spolupracují také s muzeem v Přibyslavi. Pokud byste se i vy chtěli přijet podívat, máte k tomu možnost každou sobotu a neděli od 10 do 16 hodin, mimo tuto dobu je možná dohoda na tel. čísle 048/5143091.

Můj dnešní průvodce, dlouholetý člen SDH pan Chládek, ještě dlouho nadšeně a velmi zasvěceně vyprávěl nejen o technice, ale i lidech, kteří tohle dílo realizovali. Musím přiznat, že se jen nerada loučím. Bylo tady moc milo a příjemně.

Věra Nutilová

29. listopad 1997

ZÁŘÍ 1998:

26.9.98 - Měsíční setkání ve Větrně
v pauze 120 minut prohození dohoda sboru

CAS-205 - 14⁰⁰ - 20⁰⁰ hod.

účast: M. Pivonka, J. Havel, E. L. R.,
P. Růžička, Č. Č. Z. L., Michal

zář 98:

bezmezi j. d. s. t. a, ú. k. l. e. d.

o. p. r. o. n. a. c. i. e. L. Y. h. o. k. i. n

ú. c. a. s. t. : J. H. a. l. h. o. h. i. L., J. H. a. v. e. l., P. i. v. o. n. k. a., Č. Č. Z. L.,
S. t. r. i. l. a., R. o. s. o. i. k. a. m., E. L. R.,
P. o. l. l. e. i. t. v. K.

+ 19.9.98:

Čest jeho památce!

Smrt není zlá,
smrt je jen kus života těžkého.
Co těžké je, co zlé je,
to umírání je.

J. Wolker

S bolestí v srdci oznamujeme všem příbuzným, přátelům a známým,
že od nás navždy odešel náš drahý manžel, tatínek, bratr, strýc, švagr a zeť

pan

Václav Šefl

Zemřel po tragické nehodě v sobotu 19. září 1998 ve věku nedožitých 51 let.

MUSEUM:

Rijeni 98:

služba práce techniky -
úkolů práce, dovoz dřevotřísky,
montáž traktoru

odpracováno: 96 hodin

účet: p. Rimová, J. Štábl, R. Štábl,
H. Štábl, Č. Štábl, J. Štábl,
Č. Štábl, R. Štábl, M. Štábl.

Listopad 98:

služba práce - údržba -
práce v 1. poschodí - pokládání protěží,
údržba práce do 1. poschodí

odpracováno: 138 hodin }
94 hodin

účet:

N. Rimová, J. Štábl, H. Štábl,
R. Štábl, Č. Štábl, M. Štábl,
Č. Štábl, J. Štábl.

Říjen 1998:

2. 10. 98 - požár ve Větrné ul.,

(bytový drahokomplex) -

CAS-32 7²⁵h. - 10⁴⁵hod.

účast: Čálek R., Michal, Hlavacek R.

31. 10. 98 - požár v Kv. Vídeň - Chalupy -

CAS-32, CAS-25 17²⁵ - 19¹⁰ hod.

účast: p. Rinowka, Johau, Čálek R.,
Čálek Ed., Michal

říjen 98 - práce v garáži - údržba
a úklid -

výpracování: 85 hodin

účast: p. Rinowka, Běláček, Johau,
Holubek L., Holubek V.,

Mouček M., Čálek R., Čálek Ed.

LISTOPAD 1998:

1. 11. 98 - odstranění prosklené stěny

v Kv. Vídeň - ARO-15²⁰ - 16¹³ hod.

účast: p. Johau, Rinowka

listopad 98:

práce údržba, oprava výhledu v ARA,

manipulace s stroji v ARA

45 hodin

výpracování: 23 hodin

účast: p. Johau, Rinowka, Holubek V., Čálek Ed.,
Běláček, Čálek R., Mouček M., Holubek L.

Prosinec 1998:

účastník přednášky v Muzeu.

adnanovici, 2.1 hodina

čas: 7.12.1998

30. 11. 1998:

Ložní čepičky a Anička's žhář-
nicar: 8 členů

Prosinec 1998:

Běžná měsíční nová, výstava
a výstava - událost: 78 lidí

20. 12. 98:

Ložní konjunktura a Anička's žhář

28. 12. 98:

Ložní lokální týden STS - Týdeník's sel.
nicar: 9 členů

6.)

Karantén júnice členu SM - Lhusková

Medaile pro výnos:

p. DLOUHÝ H.

p. DRBOHLAVOVÁ K.

p. HOŠTÁLEK

p. ČELÁK P.

p. PETRÁČEK P.

Medaile za zásluhy:

p. L. ČÁLKOVÁ,

H. A. Sankorova

Za příkladnou práci: p. DYMEŠ H.

vorný kasič 3. stupně:

H. Hablich

Staráček pl.

obrazek "Svatý FLORIÁN" - V. Jochan

7.) Nové usměsání - p. Jochan

8.) Vychování júnice kasič 3 a júnice
do r. 1999

9.) Kohnův júnice

10.) Blahopřání p. Novákové - 27. 12. 1998 - Čelá

Klubová hromada SDH - Prostějov

5. 12. 1998 - pravidelné schůzce

Přítomnost: 37 osob

/ 20 + 17 /

Hosť: za OV - SDH - Lysáček - paní N. RÁTIL

Hosť: Kr. Ucholík + Kůrka,

+

Mgr. F. MEDRICKÝ - MěÚ - Chrástov

Zahojení

na akce - H. RAUL

Přítomní předložili členů a hostů,
obrátky N. NUTILOVÉ - dopisovatelky HN

Program:

- 1.) Kábel komise
- 2.) Zpráva o činnosti SDH - předseda V. Jyrovský
- 3.) Personální zpráva
- 4.) Plán činnosti na 10. 1999
- 5.) Diskuse:

- a) H. Mgr. Medrický - historická práce SDH,
problematika pro činnost a práce
mužů i žen do r. 1999
- b) H. RAUL - děkuje za občasně
- c) H. Miler - Kůrka - personální SDH
- d) H. Límka - Kr. Ucholík - předseda SDH
- e) H. Dlouhý - předložil ke práci
H. Jyrovský

V Chrastavě

opět na výtečnou

Zaujala mě slova starosty MěÚ v Chrastavě na Liberecku, pana Mgr. Petra Medřického, která pronesl na výroční valné hromadě SDH. Mimo jiné řekl: „Ve vedení MěÚ jsme od roku 1990 a mohu tedy říci, že v prvním volebním období panovala mezi úřadem a SDH nedůvěra. Možná to bylo způsobeno i tím, že některé sliby nebyly naplněny. Další vzájemnou komunikací se podařilo vztahy zkvalitnit a zlepšit. Hodnotím-li hasiče, pak říkám, že to jsou lidé, kterým není práce na obtíž. Jejich nesmírným úsilím, pracovitostí a obětavostí se podařilo za přispění MěÚ vybudovat muzeum požární techniky, jehož význam přesáhl hranice regionu. O hasičích si dovoluji tvrdit, že patří k nadšencům, na které je stoprocentní spolehnutí...“ Takhle slova pak potvrdil také starosta okresního sdružení SDH v Liberci bratr Navrátil. Oba uvedení představitelé byli za slova uznání odměněni bouřlivým potleskem. Když jsem pak s mnohými z řadových členů hovořila, bylo vidět, jak moc je ta slova potěšila.

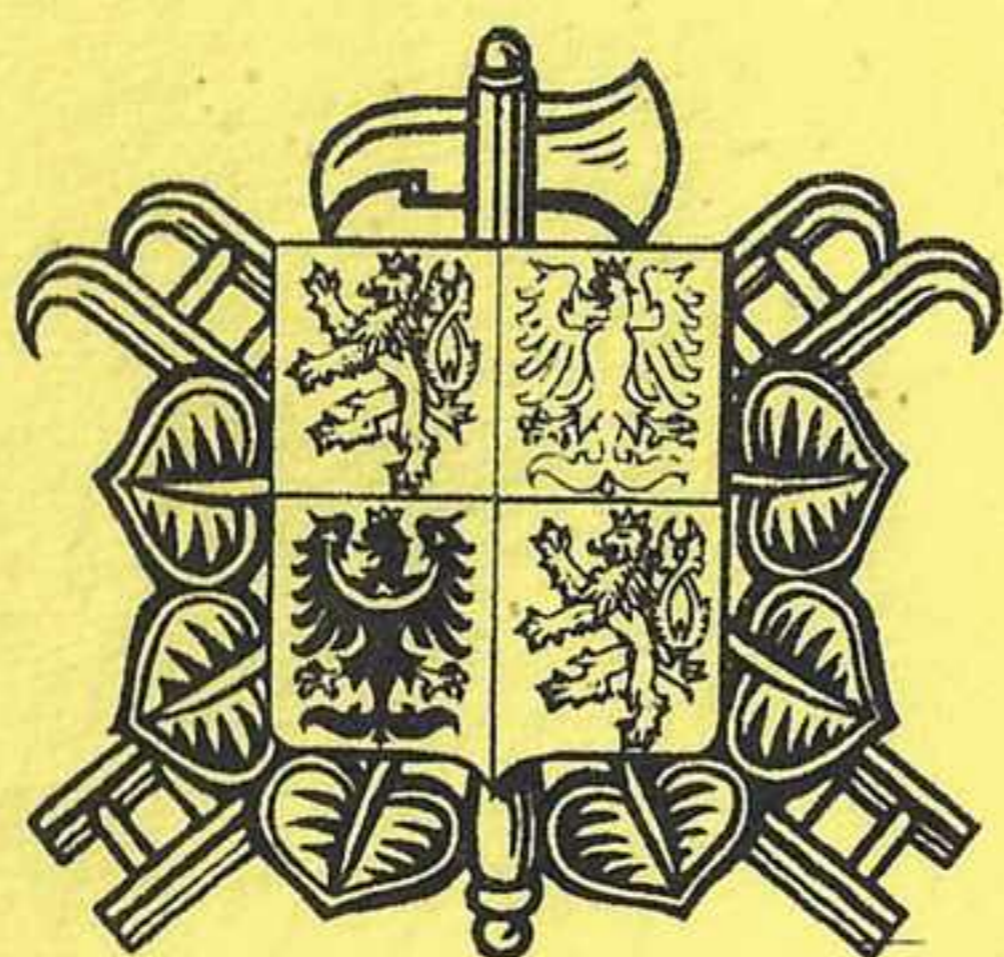
Chrastavští jsou skutečně „lidmi činu“. Aktivně se podílejí na přípravách a průběhu tradičních Chrastavských slavností, v jejichž programu je zakotvena část věnující se hasičině, ať už to jsou veliká ukázková cvičení, výstavy techniky, posezení u dechovky pro širokou veřejnost apod. Kromě toho loni pokračovali v údržbě techniky a zbrojnice, pečují o požární hydranty, vychovávají mladé hasiče a vyjíždějí k požárům. Největší díl práce trvale věnují „zmrtvýchvstání“ starých hasičských vozidel. Parta, vedená nadšeným velitelem Miroslavem Pivoňkou, pečlivě a trpělivě brousí, piluje, rozebírá, natírá a raduje se z každého úspěchu. Zkrátka zachraňuje techniku, která by jinak skončila v kůlnách nebo ve sběru. Jen loni hasiči takhle odpracovali 1829 hodin, dalších 370 v muzeu požární techniky, 535 na zbrojnici... V současné době začali s realizací dalšího snu, v patře muzea se

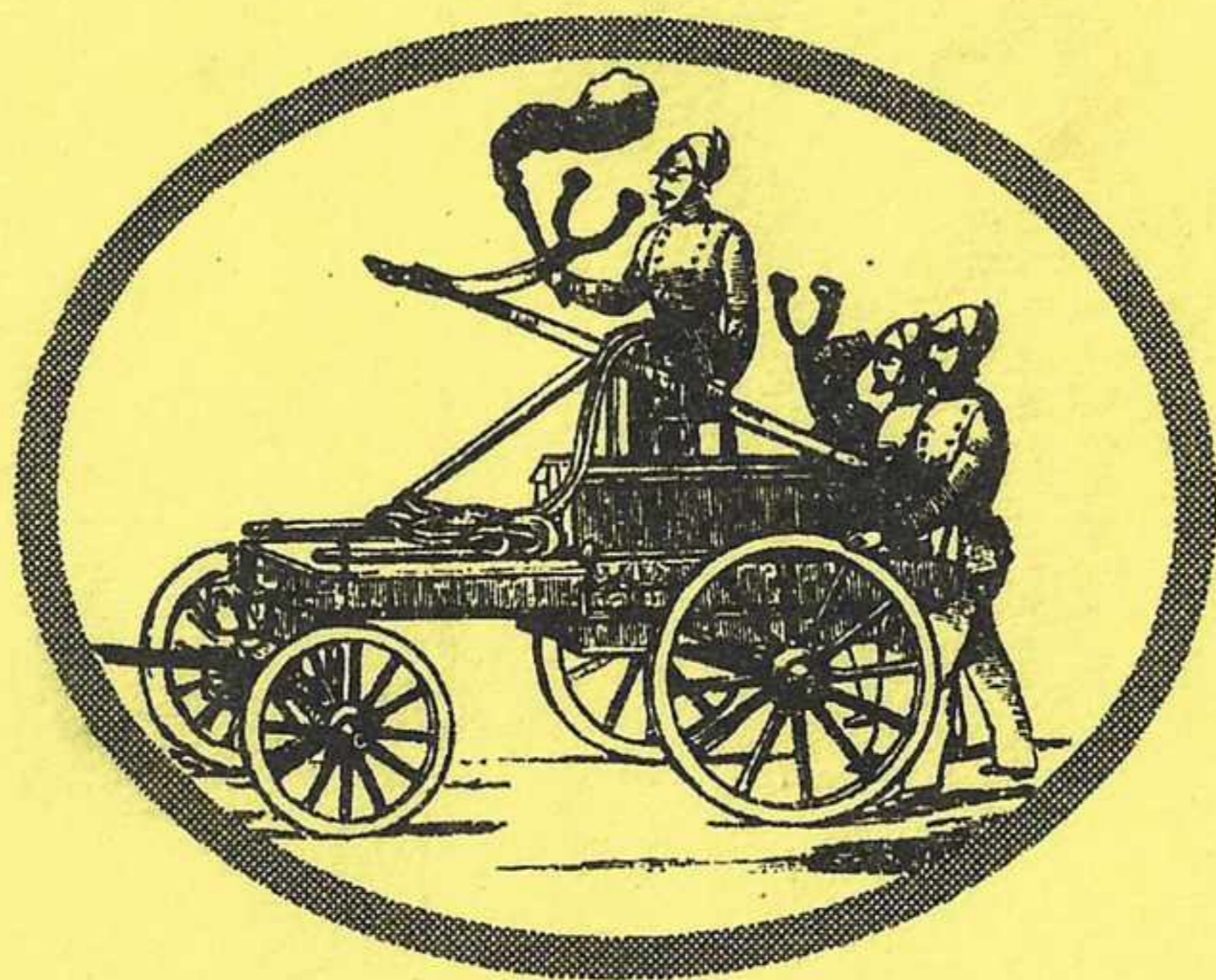
Mgr. Petr Medřický na výroce, Chrastava

rozšiřují prostory jednak pro techniku, jednak pro unikátní stálou expozici starých fotografií, medailí a pozvánek z dob dávno minulých.

Velmi ráda mezi zdejší hasiče zajdu, jsou to totiž velice skromní a milí lidé. Moc toho sice nenamluví, ale o to víc udělají pro město a hasičinu jako takovou. Výsledky jsou skvělé! V. Nutilová

130 let
Sbor dobrovolných hasičů
v Chrastavě

1868 - 1998

**Vladimír Dymeš
Miroslav Pivoňka
Alois Chládek**

130 let

**Sbor dobrovolných hasičů
v Chrastavě**

1868 - 1998

V Chra

Zaujala mě v Chrastavě na I tra Medřického, ní valné hromad „Ve vedení Mě a mohu tedy říci období panoval nedůvěra. Možná že některé sliby vzájemnou kom hy zkvalitnit a siče, pak říkám, není práce na c úsilím, pracovit dařilo za přispě zeum požárnícke přesáhl hranice dovolím tvrdit, které je stoproc hle slova pak okresního sdruž Navrátil. Oba u za slova uznání tleskem. Když z řadových členě moc je ta slova Chrastavští jso Aktivně se podí běhu tradičních tí, v jejichž pro věnující se hasič ukázková cvičer sezení u dechov apod. Kromě toh bě techniky a zb hydranty, vychov jíždějí k požárů vale věnují „zmr sičských vozidel. velitelem Mirosl a trpělivě brousí a raduje se z ka zachraňuje techn čila v kůlnách r hasiči takhle odp ších 370 v muze na zbrojnici... V s realizací dalših

Z dějin města Chrastavy

Naše město má prastarý slovanský původ. Před více než tisíci lety osídlil údolí Nisy a celý frýdlantský výběžek lužickosrbský kmen Milčanů, který obýval i Žitavsko a území okolo Budyšína. Archeologické nálezy dokazují, že to byli zruční řemeslníci. Na soutoku Jeřice a Nisy byla kdysi založena nevelká osada rybářů, hrnčírů a lovců, kteří hovořili slovanským jazykem.

Teprve roku 1212 se oblast na sever od Ještědského hřebene stala součástí Českého království. Král Přemysl Otakar II. pozval ve 2. polovině 13. století k nám do Čech německé kolonisty, aby tu osidlovali neprostupné pohraniční hvozdy, v nichž žila spousta divoké zvěře. Do Chrastavy přišli osadníci z okolí Pirny u Drážďan, z Durynska, ba dokonce až z dalekých Flander.

Dřívější osada zvaná U Chrosču nebo Chrosčava se rozrůstala ve město, slovanské pojmenování bylo zapomenuto a objevil se nový název Neu Pirna. Když byla v nedalekém okolí Chrastavy nalezena ložiska různých rud, stalo se město v 15. a 16. století významným hornickým střediskem. Německý název Kratzau připomíná dobu těžby stříbra (Kratze = hornická lopata).

Teprve třicetiletá válka přerušila dlouhou hornickou tradici a naše město se pak proslavilo především rozvojem soukenictví.

Roku 1581 získala Chrastava od císaře nový městský znak, který je používán dodnes. Labuť se zlatým šípem v zobáku je součástí rodového erbu tehdejšího grabštejnského pána Jiřího Mehla ze Střelic. Od roku 1565 až do roku 1765 měla Chrastava hrdelní právo, o čemž podávají svědectví zápisy v tzv. smolné knize.

Ze 17. století pocházejí nejstarší zachovalé památky - budova radnice - 1646 (dnes městský úřad) a kašna na náměstí 1. máje - 1707, barokní mariánské sousoší na morovém sloupu vzniklo v roce 1732.

Město bylo v minulosti nejménou postiženo epidemií moru se značným počtem obětí. Pohromou bývaly také časté požáry, neboť

Nová pečeť Chrastavy
z roku 1584

většina budov byla dřevěných. Mnoho škod způsobily také povodně, při nichž kalný proud strhával vše, co mu přišlo do cesty.

V té době žili v okolních lesích ještě vlci, kteří se v období silných mrazů odvažovali přicházet až k lidským obydlím.

Koncem 18. století se v Chrastavě a okolí rozšířilo pěstování brambor, které se pak staly důležitou součástí každodenního jídelníčku.

Minulé století se vyznačovalo prudkým tempem rozvoje textilního průmyslu. První továrna byla uvedena do provozu již v roce 1815.

Ve 2. polovině 19. století se Chrastava stala centrem soudního okresu. Její význam stoupl po dokončení železnice z Liberce do Žitavy v roce 1859.

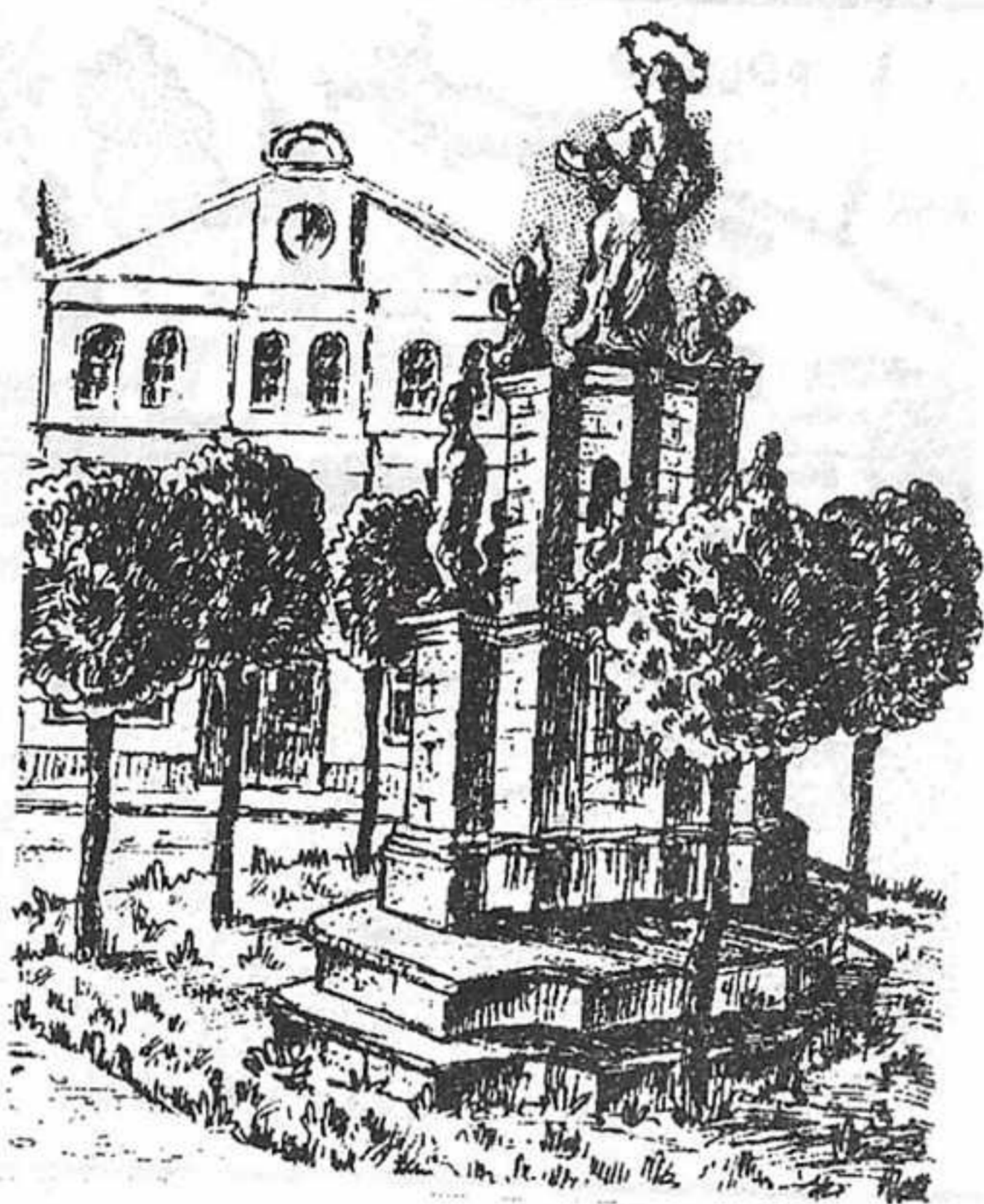
Rok 1866 se zapsal do dějin města Chrastavy černým písmem. V prusko-rakouské válce táhly přes naše město desetitisíce pruských vojáků a po vítězství se tudy opět vraceli zpět. Drancovali, loupili a napáchali mnoho škod.

Naše město proslavil v minulém století trojlístek významných malířů. Nejvýznamnějším z nich byl Josef Führich (1800 - 1876), který se později stal profesorem na vídeňské akademii. Rovněž Vilém Kandler a Gustav Kratzmann patřili ve své době mezi známé umělce.

V 80. a 90. letech byly postaveny obě hlavní školní budovy, ve kterých se ovšem učily výhradně německé děti. Česká menšina svou školu až do roku 1919 neměla.

Přestavba kostela sv. Vavřince, který se stal významnou dominantou města, do pseudogotického stylu byla dokončena roku 1868.

Po roce 1918 prosadil vlastenecký učitel Bohumil Honsa stavbu české školy v dnešní Revoluční ulici (dnes mateřská škola.). Pro svůj neohrožený postoj za nacistické okupace byl vězněn v koncentračním

**Morový sloup s Mariánským sousoším
z r. 1732.**

Ilustrace: F. Vydra

V Chra

Zaujala mě v Chrastavě na I tra Medřického, ní valné hromad „Ve vedení Mě a mohu tedy říci období panoval nedůvěra. Možné že některé sliby vzájemnou komi hy zkvalitnit a z síče, pak říkám, není práce na o úsilím, pracovit dařilo za přispě zeum požárnické přesáhl hranice dovolím tvrdit, z které je stoproc hle slova pak okresního sdruž Navrátil. Oba uv za slova uznání c tleskem. Když z řadových členů moc je ta slova

Chrastavští jso Aktivně se podíl běhu tradičních tí, v jejichž prog věnující se hasič ukázková cvičen sezení u dechovl apod. Kromě toho bě techniky a zb hydranty, vychov jíždějí k požárůr vale věnují „zmr sičských vozidel. velitelem Mirosl a trpělivě brousí a raduje se z ka zachraňuje techn čila v kůlnách r hasiči takhle odp ších 370 v muze na zbrojnici... V s realizací dalšíh

Z dějin města Chrastavy

Naše město má prastarý slovanský původ. Před více než tisíci lety osídlil údolí Nisy a celý frýdlantský výběžek lužickosrbský kmen Milčanů, který obýval i Žitavsko a území okolo Budyšína. Archeologické nálezy dokazují, že to byli zruční řemeslníci. Na soutoku Jeřice a Nisy byla kdysi založena nevelká osada rybářů, hrnčírů a lovců, kteří hovořili slovanským jazykem.

Teprve roku 1212 se oblast na sever od Ještědského hřebene stala součástí Českého království. Král Přemysl Otakar II. pozval ve 2. polovině 13. století k nám do Čech německé kolonisty, aby tu osidlovali neprostupné pohraniční hvozdy, v nichž žila spousta divoké zvěře. Do Chrastavy přišli osadníci z okolí Pirny u Drážďan, z Durynska, ba dokonce až z dalekých Flander.

Dřívější osada zvaná U Chrosču nebo Chrosčava se rozrůstala ve město, slovanské pojmenování bylo zapomenuto a objevil se nový název Neu Pirna. Když byla v nedalekém okolí Chrastavy nalezena ložiska různých rud, stalo se město v 15. a 16. století významným hornickým střediskem. Německý název Kratzau připomíná dobu těžby stříbra (Kratze = hornická lopata).

Teprve třicetiletá válka přerušila dlouhou hornickou tradici a naše město se pak proslavilo především rozvojem soukenictví.

Roku 1581 získala Chrastava od císaře nový městský znak, který je používán dodnes. Labuť se zlatým šípem v zobáku je součástí rodového erbu tehdejšího grabštejnského pána Jiřího Mehla ze Střelic. Od roku 1565 až do roku 1765 měla Chrastava hrdelní právo, o čemž podávají svědectví zápisy v tzv. smolné knize.

Ze 17. století pocházejí nejstarší zachovalé památky - budova radnice - 1646 (dnes městský úřad) a kašna na náměstí 1. máje - 1707, barokní mariánské sousoší na morovém sloupu vzniklo v roce 1732.

Město bylo v minulosti nejménou postíženo epidemií moru se značným počtem obětí. Pohromou bývaly také časté požáry, neboť

Nová pečeť Chrastavy
z roku 1584

většina budov byla dřevěných. Mnoho škod způsobily také povodně, při nichž kalný proud strhával vše, co mu přišlo do cesty.

V té době žili v okolních lesích ještě vlci, kteří se v období silných mrazů odvažovali přicházet až k lidským obydlím.

Koncem 18. století se v Chrastavě a okolí rozšířilo pěstování brambor, které se pak staly důležitou součástí každodenního jídelníčku.

Minulé století se vyznačovalo prudkým tempem rozvoje textilního průmyslu. První továrna byla uvedena do provozu již v roce 1815.

Ve 2. polovině 19. století se Chrastava stala centrem soudního okresu. Její význam stoupl po dokončení železnice z Liberce do Žitavy v roce 1859.

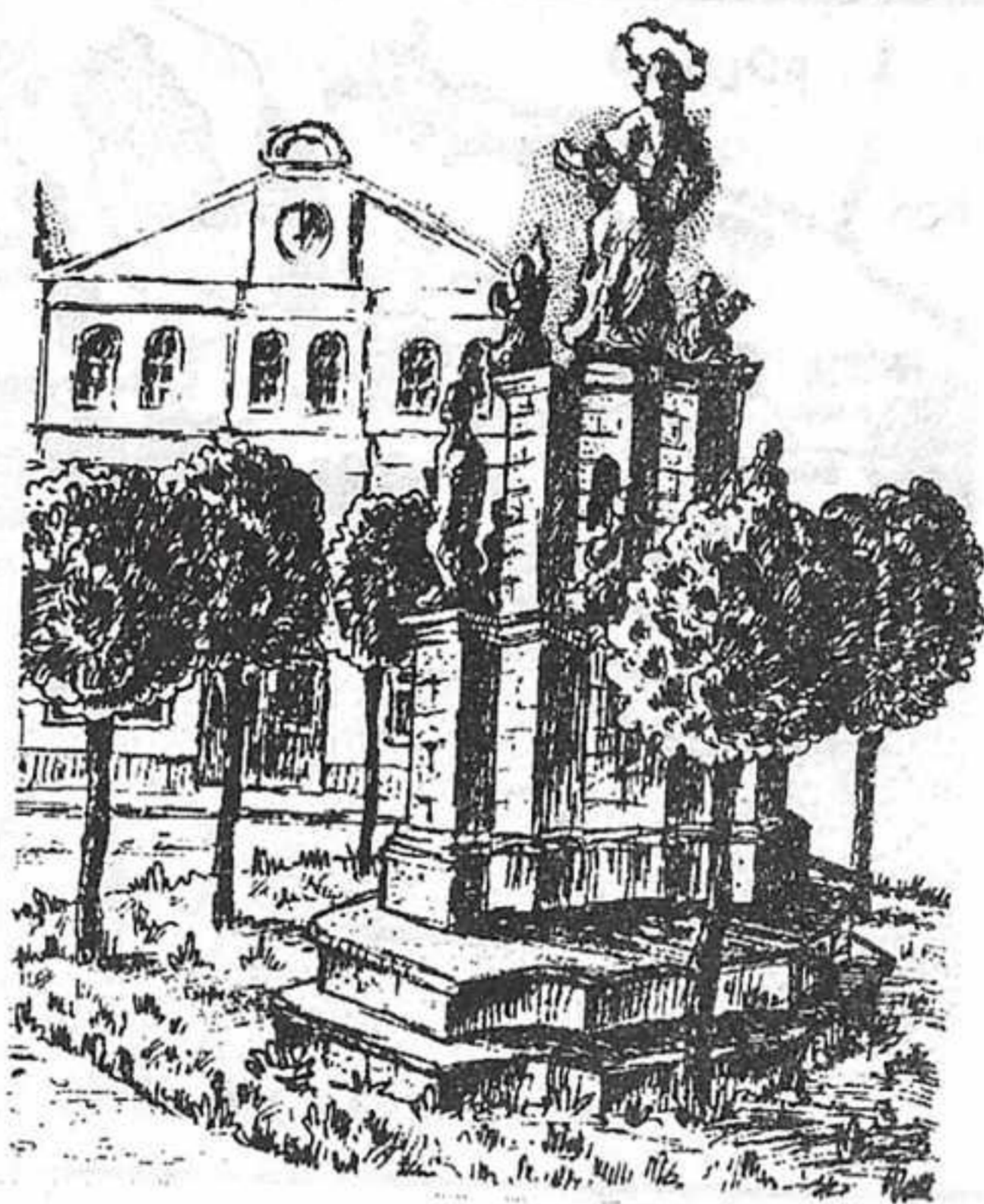
Rok 1866 se zapsal do dějin města Chrastavy černým písmem. V prusko-rakouské válce táhly přes naše město desetitisíce pruských vojáků a po vítězství se tudy opět vraceli zpět. Drancovali, loupili a napáchali mnoho škod.

Naše město proslavil v minulém století trojlístek významných malířů. Nejvýznamnějším z nich byl Josef Führich (1800 - 1876), který se později stal profesorem na vídeňské akademii. Rovněž Vilém Kandler a Gustav Kratzmann patřili ve své době mezi známé umělce.

V 80. a 90. letech byly postaveny obě hlavní školní budovy, ve kterých se ovšem učily výhradně německé děti. Česká menšina svou školu až do roku 1919 neměla.

Přestavba kostela sv. Vavřince, který se stal významnou dominantou města, do pseudogotického stylu byla dokončena roku 1868.

Po roce 1918 prosadil vlastenecký učitel Bohumil Honsa stavbu české školy v dnešní Revoluční ulici (dnes mateřská škola.). Pro svůj neohrožený postoj za nacistické okupace byl vězněn v koncentračním

**Morový sloup s Mariánským sousoším
z r. 1732.**

Ilustrace: F. Vydra

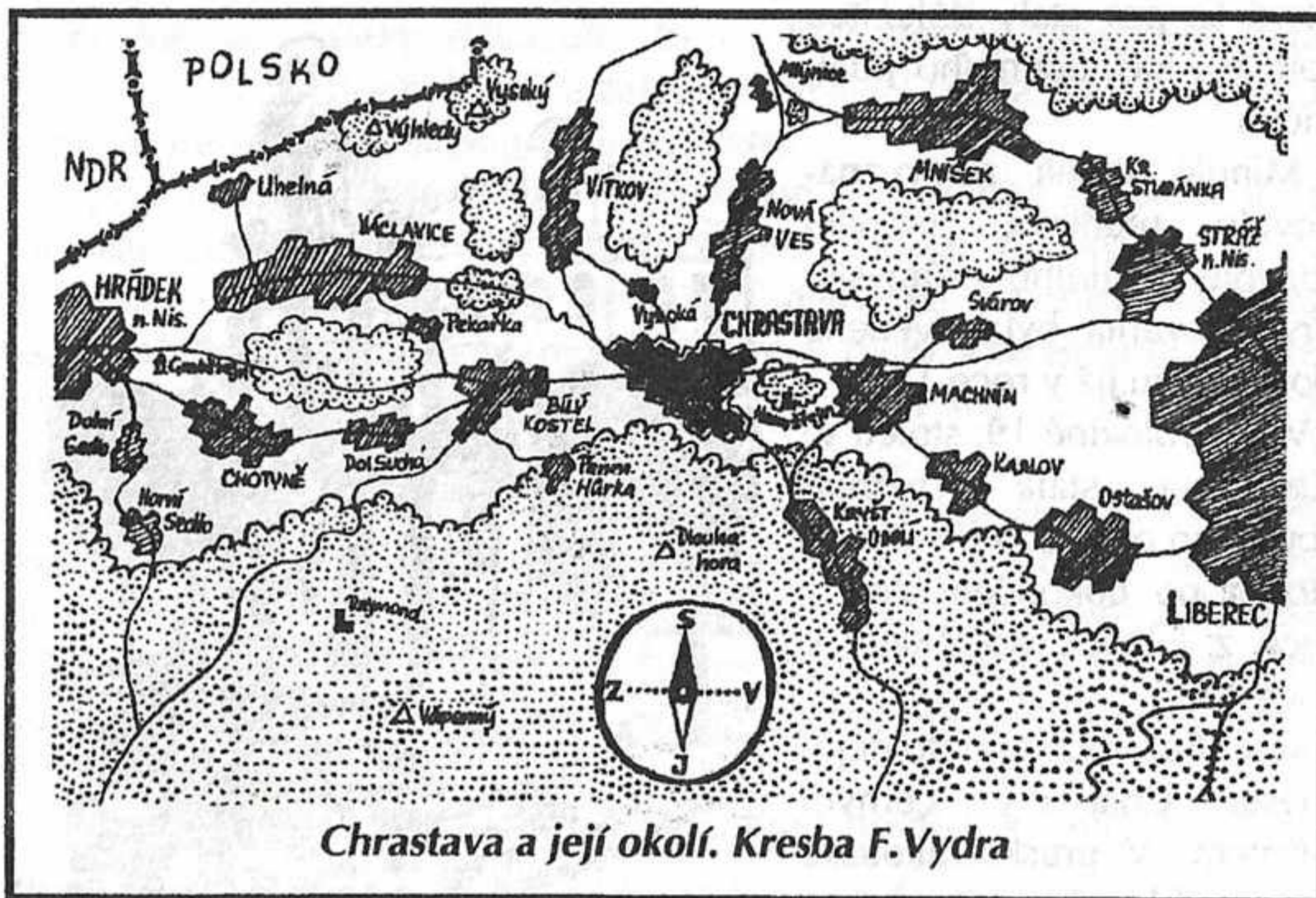
V Chra

Zaujala mě v Chrastavě na I. tra Medřického, ní valné hromad „Ve vedení Mě a mohu tedy říci období panoval nedůvěra. Možná že některé sliby vzájemnou komu hy zkvalitnit a siče, pak říkám, není práce na o úsilím, pracovit dařilo za přispě zeum požárnícké přesáhl hranice dovolím tvrdit, které je stoproc hle slova pak okresního sdruž Navrátil. Oba uv za slova uznání tleskem. Když z řadových členů moc je ta slova

Chrastavští jsou Aktivně se podíl běhu tradičních tí, v jejichž pro věnující se hasič ukázková cvičer sezení u dechovl apod. Kromě toho bě techniky a zb hydranty, vychov jíždějí k požárů v ale věnují „zmr sičských vozidel. velitelem Mirosl a trpělivě brousí a raduje se z ka zachraňuje techn čila v kůlnách r hasiči takhle odp ších 370 v muze na zbrojnici... V s realizací dalšíh

táboře Buchenwald a v roce 1945 se do Chrastavy vrátil, aby zde působil až do své smrti v roce 1969.

Přišel rok 1938. Mnichovská zrada znamenala, že naši vojáci museli opustit hranice bez boje a kapitulovat bez jediného výstřelu. Zatímco německé obyvatelstvo začátkem října jásá a chystá se uvítat Hitlera,

Chrastava a její okolí. Kresba F. Vydra

stovky českých rodin s nejnужnějším věcmi opouštějí město a odcházejí do vnitrozemí.

Díky tehdejšímu Sovětskému svazu a armádám spojenců byl fašismus po šesti letech poražen a 9. května v dopoledních hodinách vjíždí do Chrastavy první jednotky osvobozené armády.

Podle Postupimské dohody byla většina německých obyvatel odsunuta za hranice.

Na školách opět začalo české vyučování. K 1. září 1945 žilo v Chrastavě 3589 obyvatel, z toho pouze 1209 Čechů.

Roku 1948 byla k městu připojena Horní Chrastava, která byla do té doby samostatnou obcí.

4. července 1958 postihla naše město a okolí ničivá povodeň, která způsobila největší škody v Bílém Kostele.

V květnu 1962 uvítalo zaplněné náměstí armádního generála Ludvíka Svobodu, pozdějšího prezidenta republiky.

Na začátku 80. let byly k Chrastavě připojeny obce Bílý Kostel nad Nisou, Nová Ves, Vítkov a také Kryštofovo Údolí. Počet obyvatel touto integrací stoupl na sedm tisíc.

Chrastava dnes patří mezi významná průmyslová střediska severních Čech. V poslední době bylo učiněno mnoho pro město a jeho obyvatele. K těm nejvýznamnějším činům patří jistě výstavba nového domu s pečovatelskou službou, restaurování památek, rekonstrukce budovy městského muzea se zřízením stálé expozice, informačního centra a galerie. Jednou z akcí je i zřízení unikátního muzea historické hasičské techniky. V neposlední řadě se stalo tradicí pořádání každoročních Chrastavských slavností, které jsou koncipovány jako "svátky radosti, kultury, sportu a oslavy léta".

Budovy na náměstí dostávají díky novým majitelům nový kabát, připravuje se rekonstrukce radnice, na jejíž střeše bude opět umístěna historická věžička. Usilovně se pracuje i na rekonstrukci, ale hlavně na rozšíření městské infrastruktury (plynofikace, kanalizace, vodovody, telefonizace...).

Vznik a počátky požární ochrany

Abychom správně pochopili význam a vznik dobrovolné požární ochrany, bude nutné podívat se hluboko zpět do dějin naší vlasti a ukázat, jak se naši předkové chránili před požárem, jak ho v případě vzniku zdolávali a jaká činili opatření, aby zamezili jeho vzniku. Oheň měl v celém průběhu dějin pro společenský život člověka nesmírný význam - poskytoval mu teplo, chránil ho před dravou zvěří, dal mu možnost připravovat si pokrmy, tavit rudy, vyrábět kovové nástroje a podobně.

Nebezpečí ohně se projevilo v tom okamžiku, kdy nad ním ztratil člověk vládu, kdy se změnil v požár ničící výsledky lidské práce, ale i lidské životy.

V dřívějších dobách se člověk snažil oheň usmířit dary a oběťmi, když však poznal, že Boží pomoc nepomáhá, začal spoléhat na vlastní sílu. Ve třináctém století začíná kolonizace, kdy se na malých plochách koncentruje množství lidí a s nimi i obytné a hospodářské budovy. Tak vyrostla města, v nichž se většinou lidé zabývali řemeslnou malovýrobou. Příslušníci jednotlivých řemesel se sdružovali v cechy, kterým příslušela důležitá úloha při hašení. Velká část domů byla buď celodřevěné konstrukce nebo alespoň střechy byly pokryty šindelem. Na půdách, v průjezdech i na dvorech bylo velké množství sena, slámy a dříví a jiných snadno hořlavých látek. V té době byly požáry pro

V Chra

Zaujala mě v Chrastavě na Ltra Medřického, ní valné hromadní „Ve vedení Mě a mohu tedy říci období panoval nedůvěra. Možná že některé sliby vzájemnou komhy zkvalitnit a z síče, pak říkám, není práce na o úsilím, pracovit dařilo za přispě zeum požárnícké přesáhl hranice dovolím tvrdit, z které je stoproc hle slova pak okresního sdruž Navrátil. Oba u za slova uznání tleskem. Když z řadových členů moc je ta slova

Chrastavští jso Aktivně se podíl běhu tradičních tí, v jejichž prog věnující se hasič ukázková cvičen sezení u dechovl apod. Kromě toho bě techniky a zb hydranty, vychov jíždějí k požárů vale věnují „zmr síčských vozidel. velitelem Mirosl a trpělivě brousí a raduje se z ka zachraňuje techn čila v kůlnách r hasiči takhle odpř ších 370 v muze na zbrojnici... V s realizací dalšíh

Cesárský Královský Patent, Řádu Hašení Ohně Královských Měst Pražských se týkající. Dan na Královském hradě Pražském, Dne Třetího Měsíce Dnoza 1755.

Maria Tere-
za z Boj Milosti
Křimská Sycarowna,
w Germánygi, teč Šberstá,
Sještá, Dalmátská, Šhar-
wátská, a Slowanská Králowna; Arcy Knežna
Katauská; Knežna Burgundská, Brabandská, Ne-
dyolanská, Štyrská, Korntanská, Kránská, Štan-
tuanská, Parmenská a Biacentonská, Šimburgská,
Lucemburgská, Šelderstá, Štittenbergská, w Šrech-
njm a Dolnjm Šlezsku; Knežna Šhwábská, a Šed-
mibradská; Šarkraběnta Šwate Křimské Křisse,
Šurgawská, Šhorawská, w Šornj a Dolnj Šuzicy;
Knižo Šraběnta Šabburgská, Šlauderstá, Šy-
rolská, Šhyrtstá, Šoburgská, Šerestá, Šradnštiská,
a Šretoiská; Šantkraběnta Šhassá; Šraběnta
Šamurská; Šanj na Šwindyšmarku, Šortenawě,
Šalinská a Šwechelstá; Knežna Šotryngská a Šar-
stá; teč Šeltá Knežna Šostánská.

Wzta.

Patent Marie Terezie z roku 1755 -
Řád hašení ohně

obyvatelstvo velmi nebezpečné. Nedostatek vody, malé znalosti lidí, kteří se snažili požár uhasit, nedostatek hasicího náradí, to vše vedlo k tomu, že oheň často zničil celá města i vesnice, která se pak z neštěstí nemohla dlouho vzpamatovat.

Nejstarší směrnice o požární ochraně, které jsou zaznamenány ve statutech města Prahy, pocházejí ze 14. století. Podle těchto směrnic měl každý občan chránit svůj majetek a služebnictvo, které by zapálilo dům svého pána, mělo být v tomto ohni hned upáleno. Občané nesměli k ohni běžet se zbraní, každé řemeslo mělo mít své háky a s jejich pomocí bořit hořící domy. Kupci měli také pomáhat při zdolávání požárů. Povozníci měli ihned vozit vodu a kdo tak neučinil, tomu se odebral vůz i koně a sám byl vyhnán z města.

U koho by z neopatrnosti vznikl oheň, měl ihned křikem upozornit své okolí. Kdo by tak neučinil a vzniklý požár zamlčel nebo utajil, měl být přísně potrestán na hrdle. Při vzniku ohně měli všichni občané přispěchat s čeledí a každý měl s sebou vzít potřebné nástroje, jako žebříky, háky a vědra na vodu. Byla také zavedena zvláštní židovská daň na obstarávání věder na vodu. Hašení řídili představitelé měst a obcí. Žhavé uhlí nesměl nikdo přenášet od sousedů jiným způsobem, než v zakrytém hrnci. Zakazovalo se chodit se zapálenou svíčkou nebo sypat popel přede dveře.

Ve městech bylo nařízeno, že se nesmí uskladňovat větší množství dřeva na pálení, než dva až tři vozy v létě, tři až čtyři vozy v zimě. V roce 1703 se již vyskytla modernější technika, jako měděné stříkačky, ale i mosazné nebo dřevěné. Na začátku 18. století se vyskytují i první požární řády a starší jsou doplňovány o nové zásady. Byl již vydán zákaz kouření tabáku v okolí maštalí a podobně. 21. srpna 1755 vyhlásila Marie Terezie patent, ve kterém se uvádí řád hašení ohně pro všechna zemská města. Byla zde zdůrazněna sousedská pomoc mezi vesnicemi a městy a bylo nařízeno, že hašení požáru se musí zúčastnit z každého domu alespoň jeden člověk. Mnoho vzrušení vyvolalo ustanovení, podle kterého měly být do jednoho roku zrušeny všechny dřevěné a proutěné komíny. Musely být nahrazeny zděnými. Předchůdcem prvních hasičských sborů byly sbory nucené a placené. Při vypuknutí požáru trvalo poměrně dlouho, než se jednotlivci k hašení dostavili. Proto bylo rozhodnuto zřídit v Praze roku 1821 stálé požární zálohy v místnostech staroměstského domu. Zde byli shromážděni tovaryši potřebných řemesel a jeden městský úředník. Podle řádu z roku 1826 mělo se k ohni dostavit 484 pomocníků a továrny v blízkosti požáru měly poslat čtvrtinu dělníků. Základ nynějšího placeného sboru byl položen 16.8.1853, kdy byl zřízen sbor

V Chra

Zaujala mě v Chrastavě na I. tra Medříckého, ní valné hromadění „Ve vedení Mě a mohu tedy říci období panoval nedůvěra. Možná že některé sliby vzájemnou komu hy zkvalitnit a siče, pak říkám, není práce na o úsilím, pracovit dařilo za přispě zeum požárnické přesáhl hranice dovolím tvrdit, které je stoproc hle slova pak okresního sdruž Navrátil. Oba uv za slova uznání tleskem. Když z řadových členů moc je ta slova Chrastavští jso Aktivně se podíl běhu tradičních tí, v jejichž pro věnující se hasič ukázková cvičer sezení u dechovi apod. Kromě toho bě techniky a zb hydranty, vychov jíždějí k požárů vale věnují „zmr sičských vozidel. velitelem Mirosl a trpělivě brousí a raduje se z ka zachraňuje techn čila v kůlnách r hasiči takhle odp ších 370 v muze na zbrojnici... V s realizací dalšíh

o 30 lidech. V roce 1784 bylo již v Čechách 107 hasičských sborů. V roce 1791 měla ústřední zemská jednota (ÚZHJ) 41 jednot, 551 sborů se 32.358 členy. O deset let později již 1176 sborů s 61.631 členy.

Pro stálé neshody ÚZHJ byla tato rozdělena na dvě části: na zemskou ústřední hasičskou jednotu království českého a na německou Feuerwehr-Landes-Central-Verband für Böhmen. Hasičské organizace od samého začátku své existence věnovaly velkou pozornost statistice. Z ní vyjímáme ZÚHJ pro Čechy:

	15.5.1891	31.12.1921
celkem členů	87.782	158.483
stříkačky parní	7	32
stříkačky novější se savicemi	1.636	3.456
stříkačky bez savic	375	369
hadice výpustné (m)	224.785	495.009
hadice sací (m)	10.033	19.440
koše a džbery	23.457	25.698
vozy na vodu	1.272	1.760
záchranné plachty	291	351
lana	490	1.278

Všestrannost hasičského výcviku, zejména soustavné pěstování sanitní služby, přineslo ovoce v průběhu první světové války. Během ní bylo vytvořeno v Čechách 864 dopravních čet, v nichž bylo 12.103 členů. Tyto čtyři dopravovaly během války nemocné a raněné vojáky z nádraží do nemocnic a prováděly převazy, poskytovaly občerstvení atd. V číslech je činnost těchto čet za období od 17.8.1914 do 30.9.1918 vyjádřena takto:

- dopraveno	7.206.001 vojáků
- občerstveno	7.806.977 vojáků
- převážáno	43.966 vojáků.

21. prosince 1919 bylo dohodnuto ve Svazu dobrovolného hasičstva, aby byla ve všech sborech zavedena sanitní služba. Když v roce 1925 proniklo do vybavení hasičských sborů technické zlepšení v podobě motorových a automobilových stříkaček, stoupají také náklady na vybavení hasičských sborů a tím také zvětšené požadavky na obce, které však větší finanční prostředky neměly. Původní 2% příspěvků pojištěn byla uzákoněna roku 1884. Ale ani z tohoto příspěvku nebylo možno vybavit řádně požární sbory.

Zatímco veškerá činnost dobrovolných hasičských sborů byla vykonávána bezplatně, většina členů dobrovolně cvičila a nasazovala svoje životy, vedoucí funkce v ústředním výboru byly placeny. Např. funkce starosty, který měl plat 15 tisíc korun a k tomu na reprezentaci dalších 20 tisíc korun. Proto byly o tyto funkce sváděny urputné boje. Vznik Protektorátu Čechy a Morava v březnu 1939 postihl hasičské sbory také organizačně. Výnosem ministerstva vnitra ze dne 15. května 1939 se nejvyšší složkou stává Svaz českého hasičstva v Čechách a na Moravě se sídlem v Praze, vládním nařízením číslo 30 ze dne 27. ledna 1942 ve věcech požární ochrany. Podle tohoto nařízení se o zařízení a udržování náradí a výstroje požárních sborů měly starat výlučně obce. Nemovitosti s příslušenstvím, které sloužily k požárním účelům, jakož i náradí a předměty výstroje dobrovolných hasičů, přešly do vlastnictví obce, a tvořily účelové jmění pro potřeby požární ochrany.

Tímto vládním usnesením byla též zrušena požární policie. Aby okupanti donutili hasičstvo pracovat pro jejich cíle, chránit válečné továrny, podřídili je ministerstvu vnitra. Na to odpověděli hasiči rozšiřováním pokynů: "Bratři, dělejte jen, co musíte, a pomáhejte jen svým lidem!" Zpráva o hrozném běsnění nacistů a o vyhlazení Lidic 10.6.1942 otřásla celým světem. Bylo tam usmrceno také 18 členů hasičského sboru Lidice, který tam byl založen v roce 1904.

Na podzim roku 1944 došlo k hromadnému zatýkání našich členů. Těsně po revoluci potvrdila Česká národní rada revoluční předsednictvo svazu. Neúplný jmenný seznam padlých v revolučních dnech činil v Čechách 945 a na Moravě 288 členů. České hasičstvo bylo okupací značně poškozeno. Zatímco v předválečném roce 1938 ještě před okupací bylo ve Svazu československého hasičstva zapojeno 320 tisíc členů, jejich počet se po válce značně snížil. Bylo nutno obnovit strukturu organizací a přizpůsobit ji novým podmínkám. Jakmile bylo vyhlášeno heslo o osídlení a obnovení života v pohraničí, přicházejí hasiči se svým úkolem znovuvybudování hasičských sborů v pohraničí, kde zakládají nové sbory. Například v okresní jednotě na Liberecku a Chrastavsku bylo po novém založení 24 požárních sborů s pěti sty členy.

Členové hasičstva prokázali republice velkou pomoc zejména v roce 1947 při přírodních pohromách, které naši vlast postihly. Nejprve došlo k rozsáhlým povodním, potom přišlo katastrofální sucho, které mělo za následek velkou neúrodu a spoustu ničivých požárů.

V roce 1948 byl schválen zákon č. 40 o trestné obraně proti požárům. Vydání tohoto zákona značně posílilo význam požární ochrany a všech výkonných orgánů, to znamená i hasičské organizace.

V Chra

Zaujala mě v Chrastavě na I. tra Medřického, ní valné hromad. „Ve vedení Mě a mohu tedy říci období panoval nedůvěra. Možná že některé sliby vzájemnou komu hy zkvalitnit a z síče, pak říkám, není práce na o úsilím, pracovit dařilo za přispě zeum požárnícké přesáhl hranice dovolím tvrdit, že které je stoproc hle slova pak okresního sdruž. Navrátil. Oba uv za slova uznání o tleskem. Když z řadových členů moc je ta slova

Chrastavští jso Aktivně se podíl běhu tradičních tí, v jejichž prog věnující se hasič ukázková cvičen sezení u dechovl apod. Kromě toho bě techniky a zb hydranty, vychov jíždějí k požárů v ale věnují „zmr sičských vozidel. velitelem Mirosl a trpělivě brousí a raduje se z ka zachraňuje techn čila v kůlnách r hasiči takhle odpř ích 370 v muze na zbrojnici... V s realizací dalšíh

1. ledna 1949 došlo v naší republice k administrativnímu rozdělení země. K těmto změnám bylo třeba podřídit i dosavadní strukturu hasičské organizace. Nové okresní jednoty vznikly tam, kde byly vytvořeny ONV. Bylo rozhodnuto o zřízení nových učilišť požární ochrany KUPO. První z nich bylo zřízeno v Českých Budějovicích. Celkem bylo ustanoveno devatenáct krajských učilišť.

V roce 1950 na společné schůzi s ČSČK bylo dohodnuto, že samaritánská služba přechází na Československý červený kříž. V roce 1951 byl zrušen název samaritán a nahrazen pojmenováním dobrovolný zdravotník.

Historický význam pro celý vývoj požární ochrany mělo vydání nového zákona č. 62 o ochraně před požáry a přírodními pohromami. Požární ochrana byla řízena přímo národními výbory a dobrovolné hasičstvo se stalo výkonným orgánem národních výborů.

Významným dnem pro celé hnutí se stal 18. leden 1952, kdy zástupci hasičstva obdrželi dekret, kterým se hasičské organizace prohlašují za dobrovolnou organizaci celostátního významu ve smyslu zákona č. 68/1951. Název Svaz československých hasičů se změnil na Československý svaz požární ochrany a jeho členům se začalo říkat požárníci.

V roce 1956 byl svolán první sjezd ČSPO. Konference konstatovala, že se značně zvýšil stav členstva a svaz se stal skutečnou masovou organizací, která má ve svých řadách 594.177 členů, 15.827 místních a 795 závodních jednot. Druhý sjezd se konal 26.-28. září 1960 v Praze. Významná činnost ve prospěch celé společnosti došla na sjezdu nejvyššího uznání a ocenění.

Významnou událostí se stal třetí sjezd ČSPO 8. července 1964, který byl věnován hlavně prevenci.

Zatímco první stříkačky byly dřevěné a potřebovaly obsluhu velkého množství lidí, s vynálezem parního stroje se začaly vyrábět stříkačky parní. Jenže trvalo velmi dlouho, než se roztopením pod kotlem získal potřebný tlak, aby mohla stříkačka stříkat. Potom následovala dnešní specializovaná čerpadla na výbušné motory. Významné slovo v rozvoji požární techniky má nyní i chemie. Dnes si již nedovedeme představit požární techniku bez ručních hasicích přístrojů a automatizace, která přinesla nové prvky do požární techniky. Jsou to různá zařízení pracující buď na principu reakce dýmu či zvýšené teploty, čímž se uvede v činnost stabilní hasicí zařízení, které požár bez zásahu člověka uhasí či signalizuje nebezpečí.

Člověk vždy užíval proti požáru techniku, kterou znal a měl k dispozici. Zde zvláště vyniká péče státu, který věnuje vybavení požárních jednotek velkou pozornost a vytváří podmínky pro nejúčinnější práci hasičů.

Dobová rytina ruční stříkačky

V pobočce Okresního archivu v Liberci je dosud zachována zažloutlá listina, protokol o ustavující schůzi chrastavského hasičského sboru - Freiwillige Feuerwehr und Rettungsgesellschaft Kratzau. Rukopisný záznam datovaný dnem 1. července 1867 zachycuje průběh schůze v hostinci U Zlatého lva, jíž se tehdy zúčastnilo 59 členů. Na závěr shromáždění byl zvolen desetičlenný výbor, v jehož čele stanul Karl Vielkind.

Stanovy sboru chrastavských hasičů však byly schváleny teprve o rok později. Proto považujeme za rok vzniku až rok 1868. Počet ustavujících členů a jména prvních členů se nezachovaly. V roce 1878 oslavoval sbor svoje desetileté výročí trvání a při slavnosti bylo pořádáno námětové cvičení za účasti chrastavského okrsku. V tomto

V Chra

Zaujala mě v Chrastavě na I. tra Medřického, ní valné hromadní „Ve vedení Mě a mohu tedy říci období panoval nedůvěra. Možná že některé sliby vzájemnou komi hy zkvalitnit a siče, pak říkám, není práce na o úsilím, pracovit dařilo za přispě zeum požárníké přesáhl hranice dovolím tvrdit, které je stoproc hle slova pak okresního sdruž Navrátil. Oba uv za slova uznání tleskem. Když z řadových členů moc je ta slova

Chrastavští jse Aktivně se podíl běhu tradičních tí, v jejichž pro věnující se hasič ukázková cvičen sezení u dechovl apod. Kromě toho bě techniky a zb hydranty, vychov jíždějí k požárů v ale věnují „zmr sičských vozidel. velitelem Mirosl a trpělivě brousí a raduje se z ka zachraňuje techn čila v kůlnách r hasiči takhle odp ších 370 v muze na zbrojnici... V s realizací dalšíh

jubilejním roce měl sbor 71 členů. O dva roky později již 106. Z dobrovolných darů byla v roce 1881 zakoupena dvoukolová stříkačka. Město vystavělo na bývalém Schroffově náměstí hasičskou kolnu. V roce 1883 byla postavena další hasičská kolna na břehu Jeřice nákladem 1.839 zlatých. Roku 1886 byla z vlastních prostředků zakoupena kluzná plachta a stanoveno záchranné družstvo. Tento rok byl zde v Chrastavě založen okresní hasičský svaz se sídlem v Chrastavě. Svaz měl název Okresní svaz chrastavských hasičů. V tomto roce byl také pořádán první hasičský ples. V roce 1889 se rozešel okresní svaz a byl utvořen nový, opět se sídlem v Chrastavě. Ten měl 24 záchranných sborů.

31. srpna 1892 byly zahájeny oslavy 25. výročí založení sboru. Zúčastnily se jich i sbory z Dolní Chrastavy a také z Žitavy.

Starosta města ve svém projevu vyzdvihl důležitost hasičských sborů a ocenil dlouholetou příslušnost 26 členů. Slavnostního obřadu v hostinci Na Střelnici se zúčastnilo 50 lidí. Mezitím se dostavily hasičské sbory z celého okresu a všechny se zúčastnily hasičského cvičení. Hořícím objektem byla budova radnice, kde vypukl požár střechy. Spojenými silami byl požár brzo udolán a na místě zůstala pouze hasičská stráž.

V roce 1873 byl založen při místním sboru fond k podpoře vdov a sirotků.

V roce 1892 měl sbor pět čt členů, to je 98 činných a 139 přispívajících.

Když v roce 1897 přišla velká povodeň, všichni členové pomáhali při záchraně životů a majetku občanů.

V témž roce byl z vlastních prostředků zakoupen záchranný vůz za 2.028 korun.

Sanitární oddíl si zakoupil dokonce máry za 527 korun a v roce 1906 byla pořízena nová stříkačka za 1.062 korun.

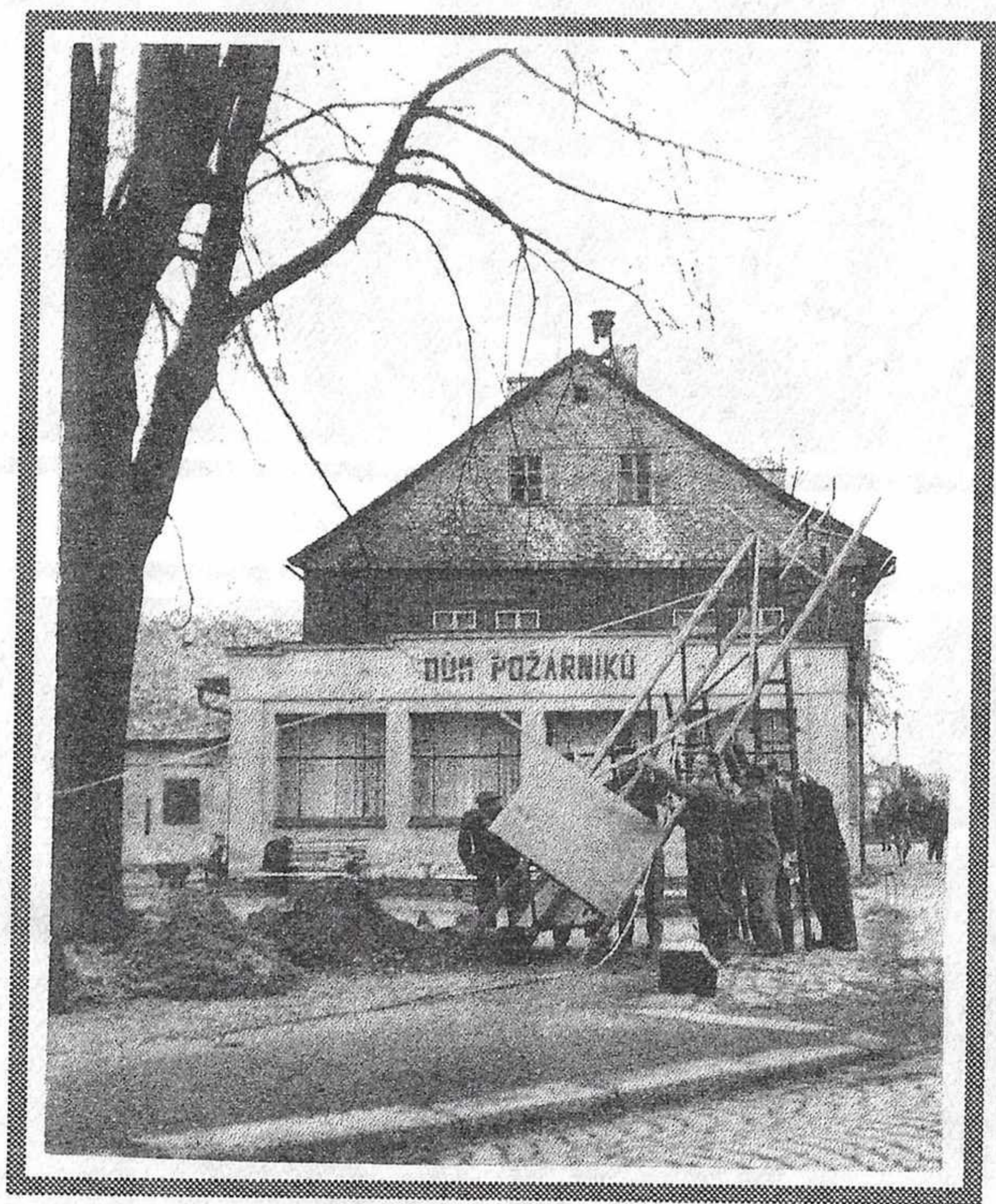
30. června 1907 bylo slaveno 40. výročí založení chrastavského sboru. Aby se zlepšila a zjednodušila práce zdejšího sboru, bylo zřízeno v roce 1912 44 vrchních a 3 spodní hydranty, kterých bylo možno použít při zásahu proti ohni.

V roce 1914 postihla chrastavské hasiče pohroma tím, že odešlo 38 činných členů do armády a polovina z nich se již nikdy nevrátila.

Na oslavu 55 let trvání sboru byl v roce 1925 pořádán hasičský ples. V té době měla organizace 101 činných členů a 370 přispívajících. Toto bylo nejvyšší číslo, kterého dosáhla chrastavská organizace co do počtu členů.

Další léta ubíhala v plné hasičské práci přes dočasné zabrání pohraničí, až přišel rok 1945. V tomto roce nastal velký obrat v činnosti hasičů v

OBRAZOVÁ PŘÍLOHA

Stavění transparentní věže u Domu hasičů

V Chra

Zaujala mě v Chrastavě na I. valné hromadě Medřického, „Ve vedení Mě a mohu tedy říci období panoval nedůvěra. Možná že některé sliby vzájemnou komu hy zkvalitnit a z síče, pak říkám, není práce na o úsilím, pracovit dařilo za přispě zeum požárníké přesáhl hranice dovolím tvrdit, které je stoproc hle slova pak okresního sdružení Navrátil. Oba u za slova uznání tleskem. Když z řadových členů moc je ta slova

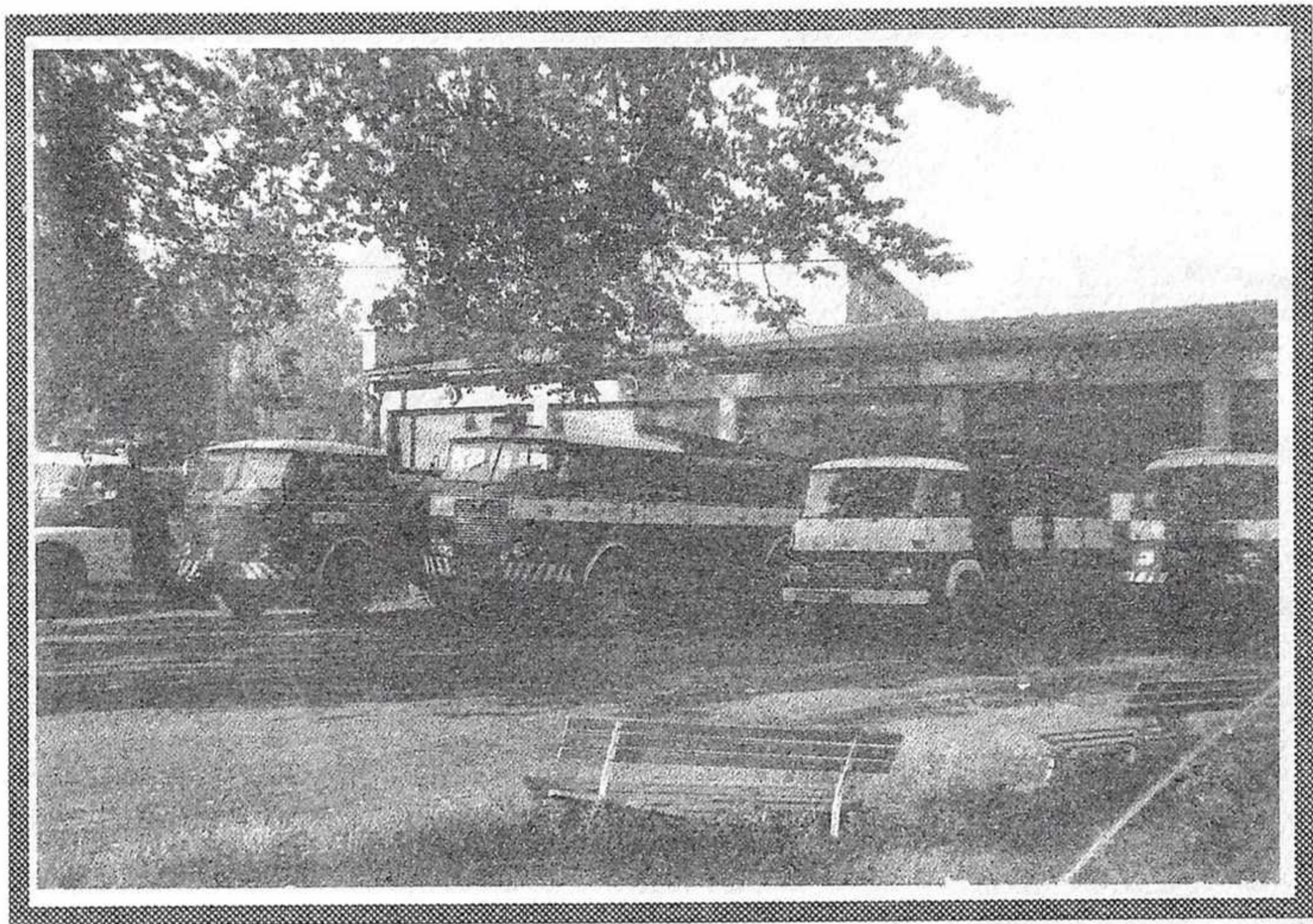
Chrastavští jsou Aktivně se podíl běhu tradičních tí, v jejichž progr věnující se hasič ukázková cvičení sezení u dechovl apod. Kromě toho bě techniky a zbr hydranty, vychov jíždějí k požárů v ale věnují „zmr sičských vozidel. velitelem Mirosl a trpělivě brousí a raduje se z ka zachraňuje techn čila v kůlnách r hasiči takhle odpř sích 370 v muze na zbrojnici... V s realizací dalšíh

Naši předchůdci (1957)

Část výjezdového družstva

Výjezdová technika před zbrojnicí

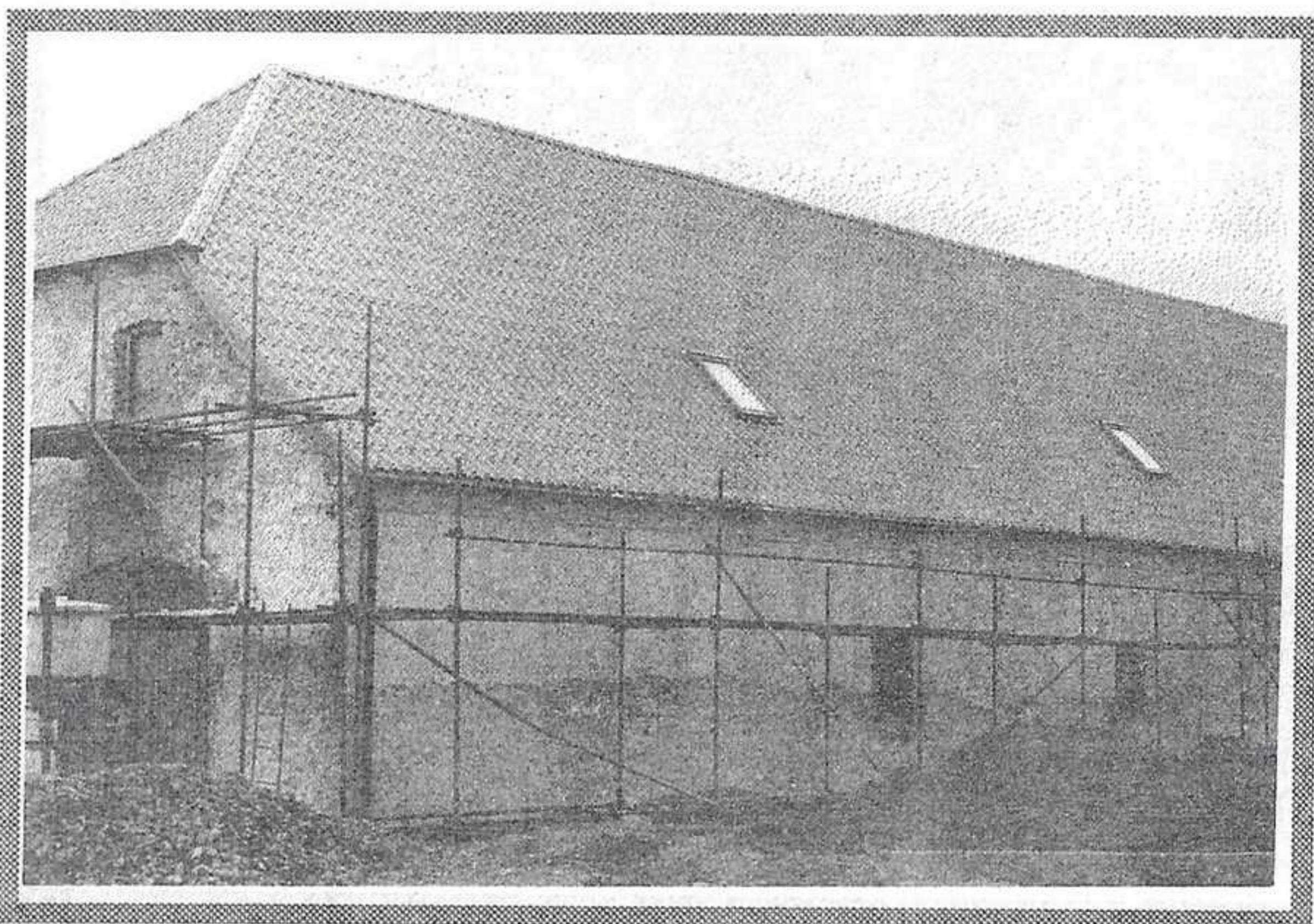

Pan Chládek přebírá vyznamenání z rukou pplk. Boháče

V Chra

Zaujala mě v Chrastavě na L tra Medřického, ní valné hromad „Ve vedení Mě a mohu tedy říci období panoval nedůvěra. Možná že některé sliby vzájemnou komi hy zkvalitnit a z siče, pak říkám, není práce na o úsilím, pracovit dařilo za přispě zeum požárnické přesáhl hranice dovolím tvrdit, z které je stoproc hle slova pak okresního sdruž Navrátil. Oba uv za slova uznání tleskem. Když z řadových členů moc je ta slova

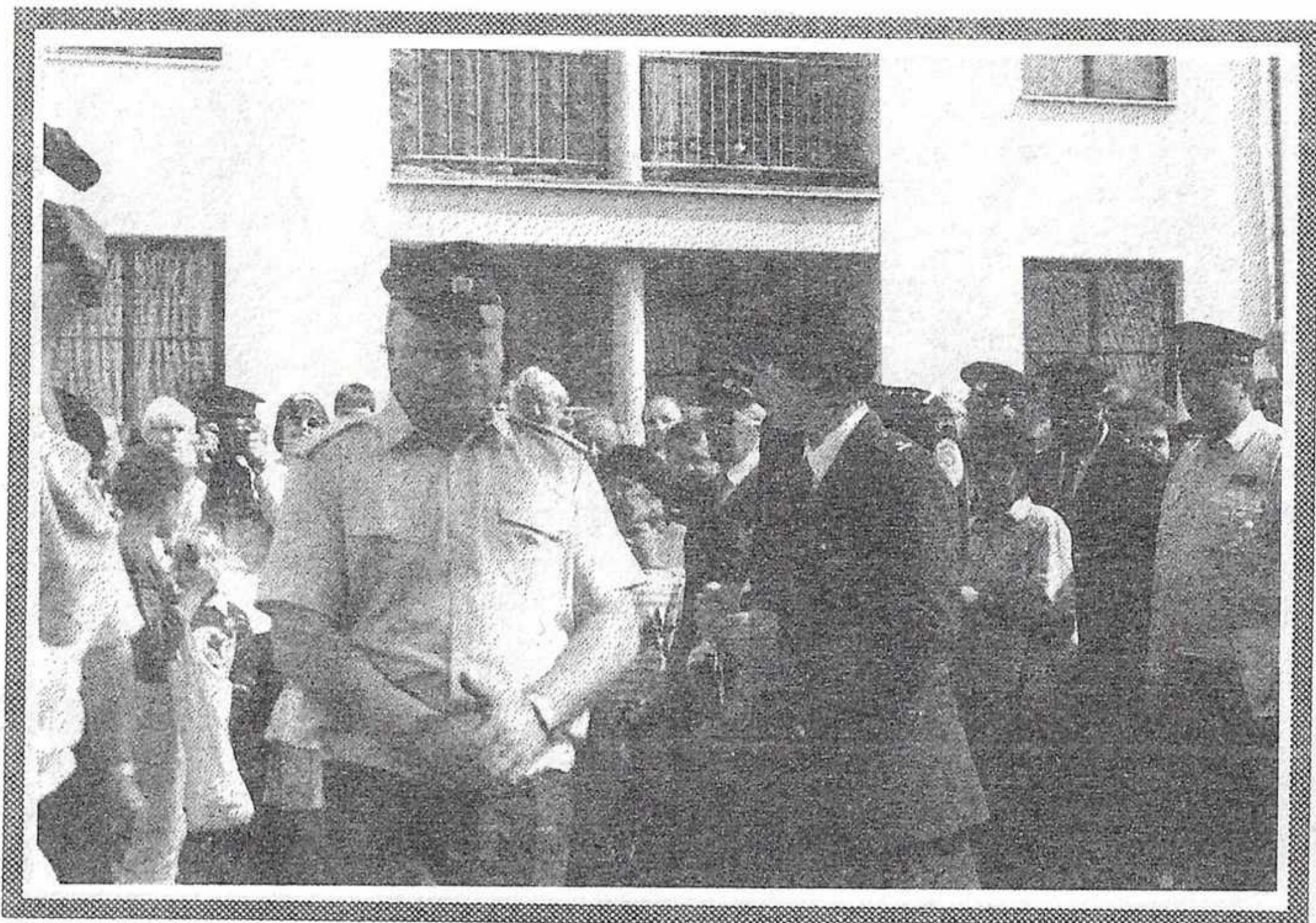
Chrastavští jsou Aktivně se podíl běhu tradičních tí, v jejichž prog věnující se hasič ukázková cvičen sezení u dechovl apod. Kromě toho bě techniky a zb hydranty, vychov jíždějí k požárů vale věnují „zmr sičských vozidel. velitelem Mirosl a trpělivě brousí a raduje se z ka zachraňuje techn čila v kůlnách r hasiči takhle odp ších 370 v muze na zbrojnici... V s realizací dalšíh

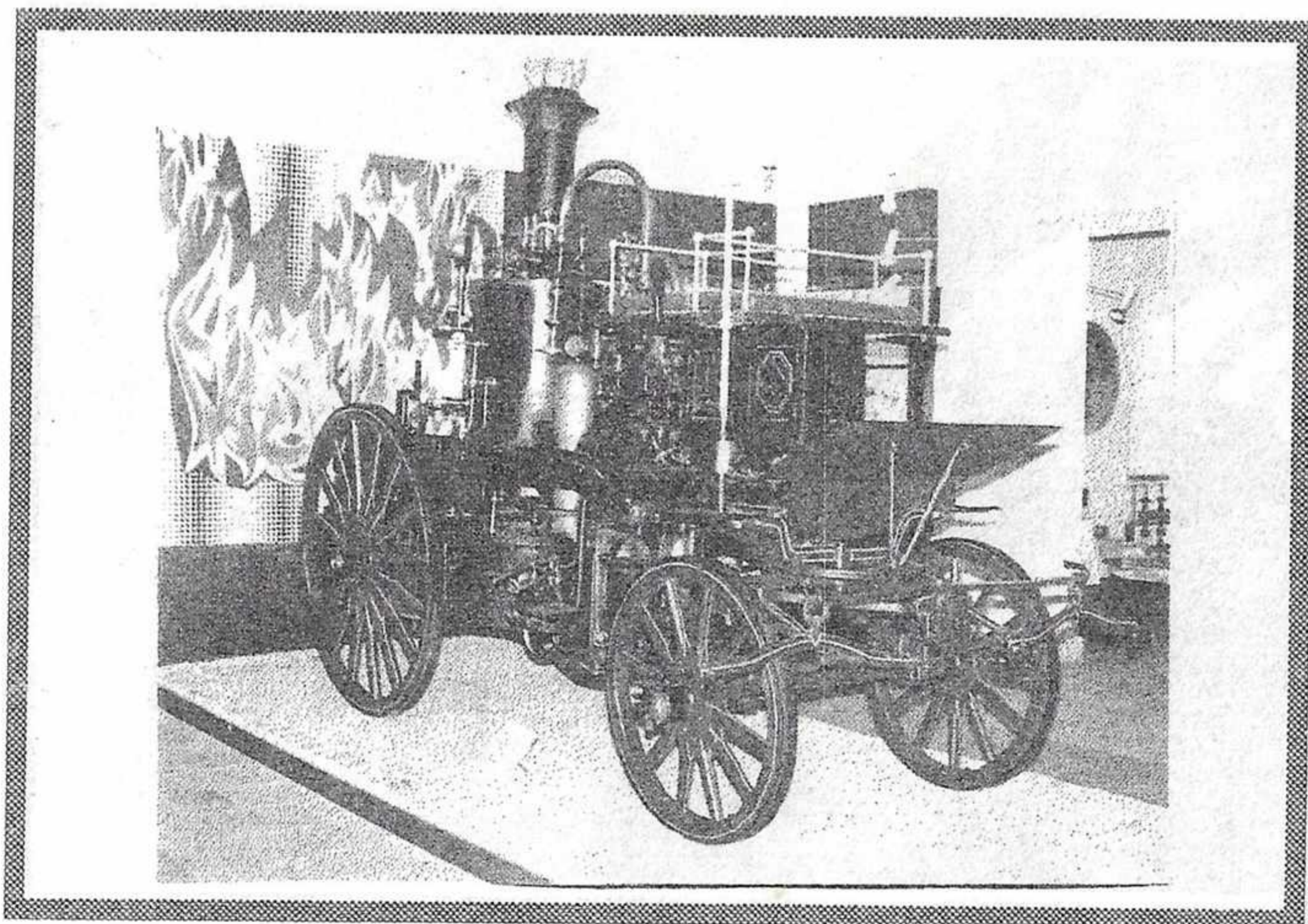
V průběhu prací na budově muzea

... a výsledek!

Slavnostní otevření muzea 21.6.1997

Jeden z exponátů

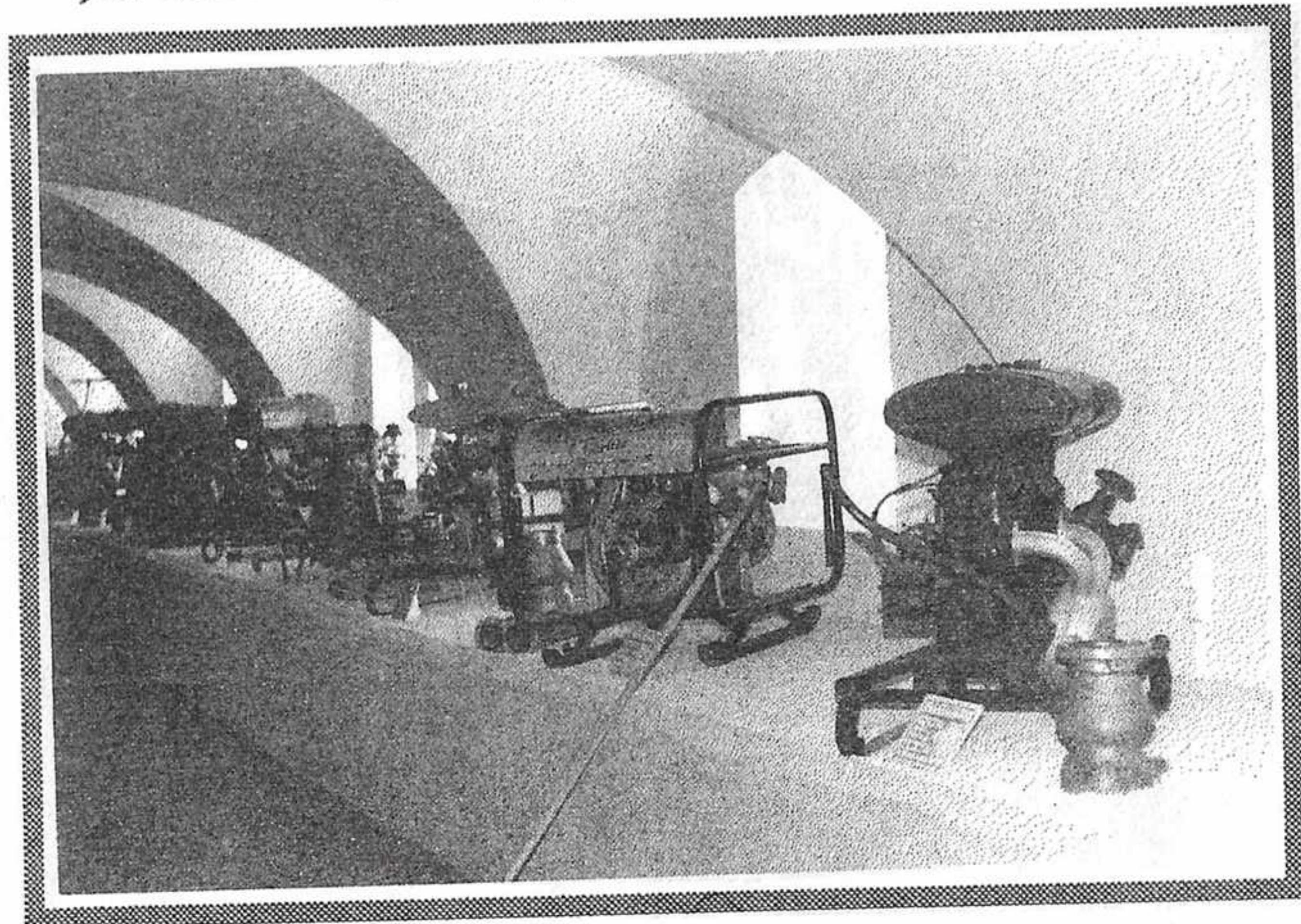
V Chra

Zaujala mě v Chrastavě na I. valné hromadě Medřického, „Ve vedení Mě a mohu tedy říci období panoval nedůvěra. Možná že některé sliby vzájemnou komu hy zkvalitnit a siče, pak říkám, není práce na o úsilím, pracovit dařilo za přispě zeum požárnické přesáhl hranice dovolím tvrdit, které je stoproc hle slova pak okresního sdružení Navrátil. Oba u za slova uznání tleskem. Když z řadových členů moc je ta slova

Chrastavští jsou Aktivně se podíl běhu tradičních tí, v jejichž pro věnující se hasič ukázková cvičení sezení u dechovl apod. Kromě toho bě techniky a zb hydranty, vychov jíždějí k požárů vale věnují „zmr sičských vozidel. velitelem Mirosl a trpělivě brousí a raduje se z ka zachraňuje techn čila v kůlnách r hasiči takhle odpř ších 370 v muze na zbrojnici... V s realizací dalšíh

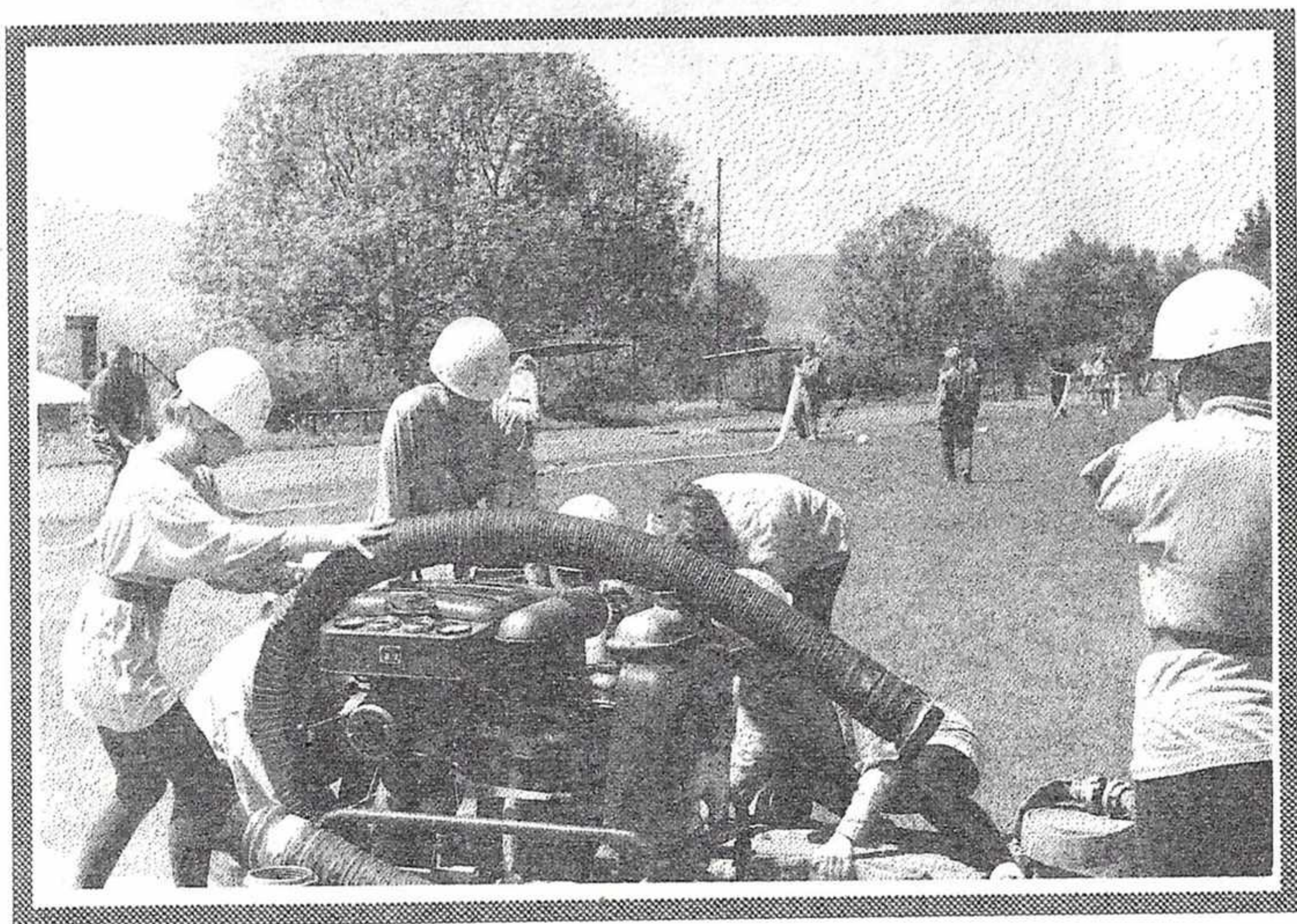
Jeden ze stávajících exponátů na výstavě před Poštou

Část interiéru muzea s menšími exponáty

Součástí muzea je i restaurace

Naši mládežníci trénují

V Chra

Zaujala mě v Chrastavě na I. tra Medřického, ní valné hromad „Ve vedení Mě a mohu tedy říci období panoval nedůvěra. Možná že některé sliby vzájemnou komu hy zkvalitnit a síče, pak říkám, není práce na c úsilím, pracovit dařilo za přispě zeum požárnícke přesáhl hranice dovolím tvrdit, které je stoproc hle slova pak okresního sdruž Navrátil. Oba u za slova uznání tleskem. Když z řadových členů moc je ta slova Chrastavští js Aktivně se podí běhu tradičních tí, v jejichž pro věnující se hasič ukázková cvičer sezení u dechov apod. Kromě toh bě techniky a zb hydranty, vycho jíždějí k požárů vale věnují „zmr síčských vozidel velitelem Mirosl a trpělivě brousi a raduje se z ka zachraňuje techn čila v kůlnách i hasiči takhle odp ších 370 v muze na zbrojnici... s realizací dalšíh

Václav Johan a Miroslav Pivoňka

Chrastavě. Členové hasičského sboru německé národnosti byli odsunuti a na jejich místa přicházeli hasiči z vnitrozemí.

Po roce 1945 byl sbor převzat do českých rukou. Když se do Chrastavy přistěhovalo více Čechů, začali příznivci hasičské myšlenky uvažovat o založení českého hasičského sboru. Na popud pana Václava Kordíka byla svolána první schůze občanstva ohledně založení hasičského sboru. Schůzi svolala místní správní komise za předsednictví pana Jar. Šedy na 29. října 1945 do hotelu Koruna. Na jednání byl zvolen přípravný výbor ve složení: Kordík, Švorc, Kozák, Václavek, Coufal, Šafařík, Kočí, Kliment, Hůlek, Kneř, Záruba.

Tito občané již dříve pracovali v hasičstvu ve vnitrozemí. 19. listopadu byla svolána ustavující schůze, na které byl zvolen první český výbor hasičů v Chrastavě v tomto složení:

předseda	V. Kordík
místopředseda	Václavek
zástupce	Brodský
pokladník	Kocour
jednatel	J. Havel
zbrojmistr	Šafařík
členové výboru:	Švorc
	Palát
	Záruba
	Kočí
	Hůlek
	Nováček.

Na této schůzi byly vytyčeny další úkoly sboru. V té době čítala jednota 34 členů.

Místní jednota Chrastava byla schválena 27. listopadu 1945 okresní jednotou. V tomto roce byla okresní jednota Liberec rozdělena na dva celky: obvod Liberec a obvod Chrastava.

Majetek hasičského sboru Chrastava byl velmi nepatrný: ruční stříkačka, 2 ks motorové přenosné stříkačky a jako příslušenství několik žebříků a hadic.

Rok 1946 ubíhal ve znamení dobrovolné práce. Otázkou bylo, jak zvýšit stav členů a zakoupit novou techniku. Jednota v té době čítala 65 činných členů a 9 přispívajících. Byl požádán MNV o zakoupení nové motorové stříkačky a Fond národní obnovy o přidělení auta pro hasičské účely.

V Chra

Zaujala mě v Chrastavě na I. tra Medřického, ní valné hromad „Ve vedení Mě a mohu tedy říci období panoval nedůvěra. Možná že některé sliby vzájemnou komu hy zkvalitnit a siče, pak říkám, není práce na úsilím, pracovit dařilo za přispě zeum požárníce přesáhl hranice dovolím tvrdit, které je stoproc hle slova pak okresního sdruž Navrátil. Oba u za slova uznání tleskem. Když z řadových členů moc je ta slova

Chrastavští jsou Aktivně se podí běhu tradičních tí, v jejichž pro věnující se hasič ukázková cvičer sezení u dechov apod. Kromě toho bě techniky a zb hydranty, vycho jíždějí k požárů vale věnují „zmr sičských vozidel velitelem Mirosl a trpělivě brousí a raduje se z ka zachraňuje techn čila v kůlnách r hasiči takhle odp sích 370 v muze na zbrojnici... s realizací dalšíh

Nová stříkačka byla sboru přidělena 17.6.1947. Tato slavnost byla spojená s okresním sjezdem v Chrastavě. Valná hromada se uskutečnila až po únorových událostech a do čela byli zvoleni tito pánové:

předseda	Kordík
velitel	Chládek
jednatel	Havel
pokladník	Plch
strojmistr	Pivoňka Pavel
zbrojmistři	Švára a Drbohlav st.
vedoucí dorostu	Knížek
samaritánka	Hrubešová st.

To už měl sbor 78 členů, 4 ženy a 17 dorostenců. V roce 1949 poskytla rada MNV 150.000 Kčs na vybavení strojního parku a výstroje. Ke schůzovním účelům byla propůjčena bezplatně restaurace Střelnice.

Rok 1950 byl pro chrastavské hasiče již veselejší, protože jim byl přidělen automobil. Tím odpadla starost, kdo odveze stříkačku k případnému ohni.

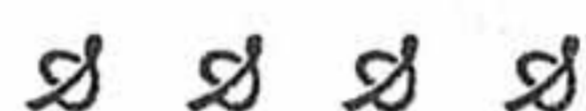
12.3.1954 byla předána MNV další stříkačka DV/16. Jelikož jsme měli slíbenou budovu restaurace, ale nakonec nám přidělena nebyla, začala jednota uvažovat o vybudování vlastní schůzovní místnosti svépomocí. Nakonec však MNV přidělil jednotě bývalou školní družinu i s přilehlou zahradou. Nyní již nestálo požárníkům nic v cestě ke stavbě nové hasičské zbrojnice. Začalo se s odklizením demolice stodoly, čistily se cihly a odvážely na místo, kde bude zbrojnice stát. Začal se vozit kámen do základů z bouračky na Panenské Hůrce a soklový kámen z Kateřinek.

Cihel bylo nabouráno a očištěno kolem 36 tisíc kusů. Bylo dobrovolně odpracováno 18.467 brigádnických hodin. Výsledkem tohoto úsilí byla nová zbrojnice v hodnotě 280.000 korun. 10. července 1960 byla slavnostně předána do užívání.

O tuto stavbu se přičinilo mnoho našich členů a také občanů našeho města. Největší zásluhu mají:

Alois Chládek	1.900 hodin
Josef Havliša	1.300 hodin
Pavel Pivoňka	1.300 hodin
Václav Kordík	1.000 hodin
Marie Hrubešová	900 hodin
Václav Hrubeš	900 hodin

Josef Balcar	600 hodin
Rudolf Zbořil	300 hodin
Vladimír Šilar	300 hodin
Jindřich Halbich	300 hodin
Karel Kotyza	200 hodin
Ladislav Švorc	200 hodin
Jaroslav Karlík	200 hodin
Pavel Pivoňka ml.	200 hodin
Josef Říha	200 hodin

Záznamy z kroniky uvádějí údaje o činnosti za dalších deset let:

1969:

Družstvo mužů obsadilo 3. místo v okresní soutěži v Rozstání.

1970:

Proběhlo velké námětové cvičení, jehož cílem bylo dopravit vodu ze studny v závodě Bytex v Nádražní ulici na velkou vzdálenost až na sv. Ján. Bylo použito 3 motorových čerpadel, cvičení se zúčastnilo 36 požárníků.

1971:

Při okresní soutěži ve Stráži nad Nisou se družstvo žen umístilo na vítězném prvním místě, družstvo mužů skončilo třetí.

1972:

Velkým úspěchem družstva žen bylo 1. místo v krajské soutěži v Neštěmicích.

V červenci roku 1972 zemřel zakládající člen a první předseda sboru po roce 1945 pan Václav Kordík.

Byla uspořádána soutěž mezi požárními sbory v Chrastavě a v Nideroderwitz. Tato mezinárodní akce byla doplněna zápasem v kopané, ve kterém naši fotbalisti zvítězili.

1973:

V květnu zemřel další ze zakládajících členů pan Václav Hrubeš starší. Byl uspořádán zájezd do Brna na 5. mezinárodní soutěž požárních družstev.

V Chra

Zaujala mě v Chrastavě na I. tra Medřického, ní valné hromadění „Ve vedení Mě a mohu tedy říci období panoval nedůvěra. Možná že některé sliby vzájemnou komu hy zkvalitnit a siče, pak říkám, není práce na o úsilím, pracovit dařilo za přispě zeum požárnice přesáhl hranice dovolím tvrdit, které je stoproc hle slova pak okresního sdruž Navrátil. Oba uv za slova uznání tleskem. Když z řadových členů moc je ta slova Chrastavští jso Aktivně se podíl běhu tradičních tí, v jejichž pro věnující se hasič ukázková cvičer sezení u dechovl apod. Kromě toho bě techniky a zb hydranty, vychov jíždějí k požárů v ale věnují „zmr sičských vozidel. velitelem Mirosl a trpělivě brousí a raduje se z ka zachraňuje techn čila v kůlnách t hasiči takhle odp ších 370 v muze na zbrojnici... V s realizací dalšíh

1974:

Družstvo mladých požárníků obsadilo třetí místo v krajské soutěži. Družstvo žen zvítězilo v okresní soutěži.

1975:

V říjnu 1975 zemřel dlouholetý předseda ZO SPO v Chrastavě pan Pavel Pivoňka.

1976:

Družstvo mladých požárníků zvítězilo v okresním kole a umístilo se na druhém místě v krajské soutěži Plamen v Holanech u České Lípy.

V říjnu zemřel dlouholetý obětavý člen a funkcionář ZO SPO pan Josef Balcar.

1977:

Byl uspořádán zájezd do Jižních Čech po trase Tábor, Třeboň, zámek Hluboká, Červená Lhota.

1978:

23. června se konala oslava 110. výročí trvání požární organizace v Chrastavě.

ZO SPO Chrastava se stala pořadatelem okresní soutěže požárních družstev, v níž naše ženy zvítězily. Součástí akce byla výstava staré požární techniky.

V červenci se konal stanový tábor pro členy i mládež na Sázavě v Choceradech.

V září se zúčastnila delegace ZO SPO oslav 100. výročí požárního sboru v Nideroderwitz.

V říjnu byl uspořádán dvoudenní zájezd na Moravu do těchto míst: Moravský kras, Buchlov, Strážnice, Hodonín, zámek Lednice.

1979:

Měsíc březen byl celostátně vyhlášen jako Měsíc požární prevence. Na podzimním srazu mladých požárníků v Machníně se chlapecké i dívčí družstvo umístilo na druhém místě.

Požadavky na zajištění požární ochrany města a nejbližšího okolí Chrastavy stoupaly, a proto byla v 70. a 80. letech přidělována ZO SPO stále novější a modernější technika.

V roce 1975 to bylo vozidlo AKV - automobilní kropicí vůz, v roce 1976 CAS 32 a o rok později DVS 12, což je automobil AVIA pro dopravu osob.

Jeden ze zakládajících členů ZO SPO pan Ladislav Švorc využil své záliby ve fotografování a svou kamerou zachytil většinu důležitých událostí a vytvořil tak zajímavou sbírku zachycující život hasičů i našeho města.

V červenci roku 1968 se konaly oslavy 100. výročí založení SDH Chrastava. Při té příležitosti byla vydána pamětní publikace s názvem 100 let dobrovolné požární ochrany v Chrastavě.

Autorem byl tehdejší předseda ZO SPO pan Pavel Pivoňka. S ním spolupracovali pan Václav Hrubeš ml. a pan Bareš.

Na slavnostní schůzi 29. června 1968 předal tehdejší předseda ÚV ČSPO pan Šustek chrastavským požárníkům čestný prapor.

Každoročně zasahuje SDH Chrastava u mnoha požárů. Za posledních deset let to bylo 128 požárů a mimo to každoročně několik prověřovacích cvičení a výjezdů k technickým zásahům. Pomáháme také při povodních odčerpávání vody ze sklepů a jiných míst, uvolňováním ucpaných mostů a při mnoha jiných akcích. Další spousty hodin zaberou práce na našem muzeu, při udržování výjezdové techniky. Mimo to byl přestavěn vůz ARO 10 na RTP - vůz rychlé pomoci, probíhají soutěže v požárních soutěžích od oblastních kol až po republiková finále.

Nezapomíná se ani na opravu a údržbu Domu hasičů a staré hasičárny v Nádražní ulici naproti prodejně nápojů.

V roce 1994 byl v generální opravě vůz CAS 25 v Kněžmostu.

Skutečně bohatá je pracovní náplň dnešních členů Svazu chrastavských dobrovolných hasičů.

Ze vzpomínek pamětníka pana Aloise Chládky

Působím v Chrastavě jako hasič již více než pět desetiletí. Když si vzpomenu na to, jak jsme tehdy po válce začínali, s jakým skromným vybavením jsme vyjížděli k ohni, myslím, že by mi dnešní mladí ani nevěřili. Měli jsme dvě motorová čerpadla, přenosnou stříkačku PS 16, ruční stříkačku, výsuvný žebřík, a to bylo vše. Neměli jsme ani svoji místnost, natož nějaký požárnický dům. Scházeli jsme se v restauraci Střelnice, která dnes již nestojí. První poválečné schůze probíhaly v Koruně.

V Chl

Zaujala r
v Chrastavě n
tra Medřickél
ní valné hron
„Ve vedení
a mohu tedy i
období pano
nedůvěra. Mo
že některé sli
vzájemnou ko
hy zkvalitnit
siče, pak říká
není práce na
úsilím, pracov
dařilo za přísp
zeum požární
přesáhl hranic
dovolím tvrdit
které je stopro
hle slova pal
okresního sdr
Navrátil. Oba
za slova uznán
tleskem. Kdy
z řadových člen
moc je ta slova
Chrastavští j
Aktivně se poc
běhu tradičnícl
tí, v jejichž pr
věnující se has
ukázková cviče
sezení u decho
apod. Kromě tol
bě techniky a z
hydranty, vycho
jíždějí k požár
vale věnují „zm
sičských vozide
velitelem Miro
a trpělivě brous
a raduje se z ka
zachraňuje techn
čila v kůlnách
hasiči takhle odp
ších 370 v muze
na zbrojnici...
s realizací další

I když byla Horní Chrastava později sloučena s městem, měli jsme tam ještě dlouho potom svůj samostatný hasičský sbor.

Ze začátku jsme neměli ani svůj automobil, za který bychom mohli stříkačku připojit, a tak bylo povinností závodů, aby v případě požárů přistavily co nejrychleji vozidlo k hasičárně u Nového bytu nebo u Textilany v Horní Chrastavě.

Pomáhali jsme likvidovat požár skladu v Textilaně, spěchali jsme až do Vratislavic, kde hořelo v závodě Toko - dnešní Bytex, byli jsme povoláni do Frýdlantu, kde oheň řádil v pobočném závodě Totexu, vyjeli jsme k požáru skladu sena v Břlokostelecké ulici. Dokonce jsme pomáhali likvidovat požár v závodě Elite ve Varnsdorfu, tři dny jsme strávili při rozsáhlém lesním požáru u Bělé pod Bezdězem, také při ohni v závodě Textilana v Liberci - Františkově.

Mám dosud v živé paměti požár v JZD na Vysoké. Tehdy jsme museli vodu z Jeřice dopravovat do prudkého kopce až k hořící usedlosti. Bylo to víc než kilometr, ale podařilo se nám to.

Likvidace požárů nebyla samozřejmě jedinou činností, kterou jsme prováděli. Důležitou součástí byly preventivní prohlídky budov, instruktáže žňových hlídek, přednášky a jiné. Lidé, kteří se dobrovolně rozhodli vstoupit do hasičského sboru, měli jednu společnou vlastnost: ochotu pomoci lidem v nebezpečí. Říkám to proto, že jsme si byli blízcí, že nás tato myšlenka spojovala, že jsme se dovedli společně pobavit a pro město vykonat leccos užitečného. Scházeli jsme se obvykle každý pátek. Od samého začátku jsme pořádali plesy. Ten náš byl vždycky první v celé sezóně, a to na začátku ledna. Chodili jsme zvát dům od domu a kdybychom na někoho zapomněli, byl by se jistě urazil.

Od roku 1950 jsme byli hlavními organizátory tradičních chrastavských poutí. Nejednou jsme pomáhali při oslavách dne dětí. Každoroční účast v prvomájovém průvodu pro nás byla samozřejmostí. V době, kdy ještě nebyly kombajny, jsme pomáhali při nočních výmlatech. Naše hasičská kapela pod taktovkou pana Havlišty byla známá po celém okolí a v celostátní soutěži dechových kapel získala druhé místo.

Voda sice hasí oheň, ale když je jí moc, může být stejně nebezpečná jako požár. V červenci 1958 jsme pomáhali při ničivé povodni. Vynášeli jsme nábytek z přízemí do horních pater, čerpali jsme vodu ze zatopených sklepů, zabránili jsme tomu, aby plovoucí sudy z mníšecké chemičky a klády z novoveské pily nenapáchaly škody.

Nikdo z nás nikdy nespočítá, kolik hodin jsme odpracovali na brigádách při zvelebování našeho města. Naši členové posekali a usušili stovky metráků sena pro státní statek.

Národní výbor si naší práce cenil a přidělil nám jako požární dům bývalou školní družinu s jídelnou. Na přilehlém hřišti jsme si zřídili cvičiště a započali se stavbou nové zbrojnice. Stavba probíhala v akci Z, pomáhali nejen naši členové, ale i mnozí občané, kteří nebyli členy našeho sboru. To bylo slávy, když byla v roce 1960 dána do provozu.

Chtěl bych ještě připomenout jednu velice důležitou věc. Při vši své práci jsme vždycky mysleli na to, abychom pro tuto společensky důležitou a prospěšnou činnost získávali mládež. To se nám skutečně podařilo a vyplatilo. Projevovali jsme zájem i o výsledky ve škole, vedli jsme chlapce i děvčata k soutěživosti, k pracovitosti a obětavosti pro druhé. Proto jsme nikdy neměli problémy s dorostem, který postupně nahrazuje staré členy, když už nemohou náročné úkoly plnit.

Dnes jsou v čele mladí. Mají modernější techniku, než jsme mívali my, dovedou ji dobře obsluhovat i udržovat. Naštěstí jim nechybí vlastnosti, bez kterých se dobrý požárník neobešel v minulosti a které jsou stejně potřebné i dnes: sebekázeň, smysl pro kolektiv, snaha nezištně pomáhat druhým lidem.

Chtěl bych jim v letošním jubilejním roce popřát do budoucna mnoho úspěchů a radosti z užitečné práce, která zachraňuje pro naši společnost nesmírné hodnoty.

Léta plynou, staří odcházejí a nastupují mladí. Mají z čeho čerpat. Jejich otcové jim předávali své zkušenosti a kdo chtěl poslouchat, ten slyšel.

Je však nutno připomenout jména alespoň několika zasloužilých hasičů. Někteří již bohužel nejsou mezi námi, jiní pro svůj věk skončili aktivní činnost, někteří se z města odstěhovali jinam.

Mezi ty, kteří nemohou upadnout v zapomění, patří:

Pavel Pivoňka, Josef Havliška, Václav Kordík, Josef Balcar, Ladislav Švorc, Josef Drbohlav, Miroslav Mistr, Oldřiška Mistrová, Petr Lichtner, Václav Hrubeš, Alois Chládek, Marie Hrubešová a mnoho dalších.

Nejstarším a nejzkušenějším dosud aktivním členem dobrovolných hasičů Chrastava je bezesporu pan Alois Chládek. Celý jeho život je pevně spjat s hasičstvem. Pracoval v mnoha funkcích i v těch nejvyšších. Spolu se svou ženou paní Věrou Chládkovou, která dodnes

V Chra

Zaujala mě v Chrastavě na I. tra Medřického, ní valné hromadění „Ve vedení Mě a mohu tedy říci období panoval nedůvěra. Možná že některé sliby vzájemnou komu hy zkvalitnit a síče, pak říkám, není práce na úsilím, pracovit dařilo za přispě zeum požárníké přesáhl hranice dovolím tvrdit, které je stoproc hle slova pak okresního sdruž Navrátil. Oba uv za slova uznání tleskem. Když z řadových členů moc je ta slova

Chrastavští jsou Aktivně se podíl běhu tradičních tí, v jejichž prog věnující se hasič ukázková cvičení sezení u dechovl apod. Kromě toho bě techniky a zbr hydranty, vychov jíždějí k požárů v ale věnují „zmr síčských vozidel. velitelem Mirosl a trpělivě brousí a raduje se z ka zachraňuje techn čila v kůlnách r hasiči takhle odpř ších 370 v muze na zbrojnici... V s realizací dalšíh

vede kroniku sboru, přispěli obrovskou měrou k rozvoji sboru v Chrastavě.

Pan Chládek je držitelem všech vyznamenání, které lze tak zasloužilému členovi udělit. Jako výraz díky za jeho celoživotní odkaz mu byl ústředním výborem hasičů vloni udělen (1997) Řád svatého Floriána.

Všichni věříme a přejeme si, aby ještě dlouhá léta byl naším členem a abychom mohli využívat jeho bohatých zkušeností.

Velkou zásluhu o dobrou práci požárního sboru v Chrastavě měl i pan Pavel Pivoňka, který byl celých 18 let ve funkci předsedy ZO SPO.

Po 16 let byl velitelem pan Alois Chládek, který práci v požární ochraně věnoval plných šedesát let. Nemalé zásluhy nutno připsat i panu Miroslavu Mistrovi, který byl po 12 let ve funkci velitele a současně dbal o příjemné prostředí v požárním domě, jehož byl dlouhá léta správcem.

Jako jeden z mála získal oprávnění rozhodčího 1. stupně při požárních soutěžích.

Po něm, od roku 1980 do roku 1985 pracoval ve funkci velitele pan Václav Johan a od roku 1986 až do dnešní doby ji zastává pan Miroslav Pivoňka.

Ve funkci starosty sboru po Vladimíru Dlouhém je od roku 1996 pan Vladimír Dymeš.

Dnešní generace sboru dobrovolných hasičů v Chrastavě si se svými předchůdci v ničem nezádá.

Současný velitel pan Miroslav Pivoňka jde ve stopách svého otce a svou neutuchající vitalitou strhává k nadšeným výkonům nejen při zajišťování provozuschopnosti jednotky, ale i k akcím, které přímo s činnostmi hasičů nesouvisí. Ať už se jedná o pořádání tradičních poutí, přes výstavy techniky, lesní brigády a jiné akce.

Největším, přímo heroickým dílem chrastavských hasičů je bezesporu nedávno otevřené muzeum historické hasičské techniky (červen 1997). Na oslavách 120. výročí založení spolku dobrovolných hasičů v Chrastavě se zrodila první myšlenka.

Již delší dobu dávali dohromady staré historické mašiny, které se různě válely po stodolách a skladech po celé republice, mnohdy zcela poničené. Mravenčí pílí těch několika jedinců se z nich časem staly stroje jako nové.

A tak se vstoupilo v jednání s Městským úřadem v Chrastavě o možnosti získání potřebného objektu, kde by mohly být tyto historicky cenné

exponáty vystaveny. Městský úřad nám vyšel vstříc a přidělil nám budovu bývalého chléva v Bílokostelecké ulici č.p. 1. Jedná se o jeden z nejstarších domů ve městě. Ale stáří objektu nebylo to, co z něho učinilo doslova ruinu.

Vliv dlouholetého ustájení dobytka a tím tedy působením čpavkových výparů, ale i faktu, že údržba takových objektů se rovnala nule, to vše způsobilo, že jsme budovu převzali ve stavu, kdy by ji asi každý raději zbořil. Střecha totálně zničená, omítky ani uvnitř, ani venku, podlaha vlastně žádná; pouze veliké sklepení zanesené až po okraj. O nepořádku uvnitř a v okolí ani nemluvě. Takový žalostný stav byl i v přilehlém bytě.

Přesto se parta hasičů - Miroslav Pivoňka, Václav Johan, Luboš Halbich, Zdeněk Čálek, později i Petr Čálek, Václav Halbich, Josef Hauser, Vladimír Dlouhý, Milan Novák a Stanislav Rudiš do tohoto nadlidského úkolu pustila.

První práce byly započaty 27. května 1991.

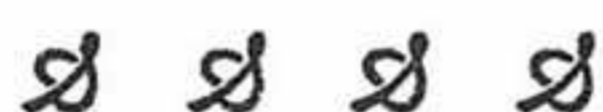
Jejich úsilí bylo průběžně zaznamenáváno v kronice muzea, kterou vede pan Vladimír Dymeš.

Bezmála deset tisíc hodin po odpolednách, o sobotách a nedělích, ale i o svátcích odpracovalo těch několik mužů.

Nepředstavitelné množství materiálu muselo být vykopáno, okopáno a vyvezeno, aby poté mohlo být nahrazováno novým. Jenom velmi pomalu se dostavovaly první výsledky.

Celých dlouhých šest let dřiny a shánění financí to trvalo, než se zrodil nový kulturní stánek, který má naše veřejnost dnes k dispozici.

Je třeba vysoce vyzvednout pomoc Městského úřadu v Chrastavě v čele s panem Mgr. Petrem Medřickým a Ing. Jaroslavem Vávrou, bez jejichž pomoci bychom toto dílo patrně nezvládli. Jména všech, kteří se jakkoliv podíleli na zbudování muzea, zůstanou nesmazatelně zapsána v kronikách a srdcích všech občanů našeho krásného města.

V Chra

Zaujala mě
v Chrastavě na I.
tra Medřického,
ní valné hromad
„Ve vedení Mě
a mohu tedy říci
období panoval
nedůvěra. Možná
že některé sliby
vzájemnou komi
hy zkvalitnit a z
siče, pak říkám,
není práce na o
úsilím, pracovit
dařilo za přispě
zeum požárnické
přesáhl hranice
dovolím tvrdit, z
které je stoproc
hle slova pak
okresního sdruž
Navrátil. Oba uv
za slova uznání c
tleskem. Když
z řadových členů
moc je ta slova

Chrastavští jse
Aktivně se podíl
běhu tradičních
tí, v jejichž prog
věnující se hasič
ukázková cvičen
sezení u dechovl
apod. Kromě toho
bě techniky a zbr
hydranty, vychov
jíždějí k požárů
vale věnují „zmr
sičských vozidel.
velitelem Mirosl
a trpělivě brousí
a raduje se z ka
zachraňuje techn
čila v kůlnách n
hasiči takhle odpr
ších 370 v muze
na zbrojnici... V
s realizací dalšíh

Poděkování

Nejsme nic -
v letech historie zmizíme,
přec nelze jen tak odejít,
pro lidstvo příštích generací
muzeum tu stavíme.

Parta lidí odhodlaných,
v jejich čele velitel,
mnoho mašin poničených,
kus po kuse sestavuje
jak nejlepší stavitel.

Z dávných věků
lidský odkaz hovoří
o šikovnosti našich předků,
naši hoši nejsou horší,
krásné kusy vytvoří.

Děkujeme vám, kamarádi,
za tu práci nelidskou,
nehledíte na hodiny,
jsou v tom roky vaší práce,
o lásku tomu věnovanou
šidíte své rodiny.

A jaká je budoucnost?

Na Sbor dobrovolných hasičů v Chrastavě jsou kladeny vysoké nároky. Zajištění provozuschopnosti výjezdové techniky, která je již třicet let stará, je stále složitější. Jako výjezdové středisko s velkým akčním rádiusem bychom potřebovali nový, moderní automobil, který by nám naši práci ulehčil.

Bez obětavosti lidí je však veškerá technika zbytečná, a proto si jen můžeme přát, aby nadšení a odvaha našich hasičů vydržela co nejdéle.

Hodně nadějí vkládáme do našich mladých hasičů, kteří se cvičí a zdokonalují v požárních soutěžích, ve kterých se v nedávné době dostali až do celostátního finále. V nich je naše budoucnost, jsou to oni, kteří onu pomyslnou štafetu od nás za několik let zase převezmou.

Ke 130. výročí Sboru dobrovolných hasičů Chrastava přeji všem hasičům klidný život v míru a přátelství, aby se mohli zodpovědně starat o své rodiny a dále stoprocentně plnit čestné poslání, které jim vyplývá ze členství ve sboru dobrovolných hasičů.

Za jejich skromnost, obětavost a píli jim patří slova nejvyššího uznání a díky.

Vladimír Dymeš - starosta sboru

V Chra

Zaujala mě v Chrastavě na I. tra Medřického, ní valné hromadní „Ve vedení Mě a mohu tedy říci období panoval nedůvěra. Možná že některé sliby vzájemnou komi hy zkvalitnit a siče, pak říkám, není práce na o úsilím, pracovit dařilo za přispě zeum požárnické přesáhl hranice dovolím tvrdit, které je stoproc hle slova pak okresního sdružení Navrátil. Oba uv za slova uznání tleskem. Když z řadových členů moc je ta slova

Chrastavští jsou Aktivně se podíl běhu tradičních tí, v jejichž prog věnující se hasič ukázková cvičen sezení u dechovl apod. Kromě toho bě techniky a zbi hydranty, vychov jíždějí k požárůr vale věnují „zmr sičských vozidel. velitelem Mirosl a trpělivě brousí a raduje se z ka zachraňuje techn čila v kůlnách n hasiči takhle odpr ších 370 v muze na zbrojnici... V s realizací dalšíh

Složení výboru SDH Chrastava v době 130. výročí:

Vladimír Dymeš	starosta
Miroslav Pivoňka	velitel
Luboš Halbich	strojník
Zdeněk Čálek	preventista
Kamila Drbohlavová	hospodář
Alena Szikorová	referentka mládeže
Eva Nováková	referentka žen
Alois Chládek	člen výboru
Václav Johan	předseda revizní komise
Milan Novák	člen komise
Ivana Hauserová	člen komise
Věra Chládková	kronikářka

Vladimír Dymeš, Miroslav Pivoňka, Alois Chládek:

130 let - Sbor dobrovolných hasičů v Chrastavě

Ilustrace: PhDr. F.Vydra, archiv SDH

Fotografie: archiv SDH

Sazba a tisk: Design studio RECo Chrastava

Náklad: 150 ks

Vydáno v roce 1998 jako účelová publikace SDH